

DARWINISMEN OG MORALSK KOLLAPS

Moralsk forfald øges konstant. Opførsel som blev set ned på, foragtet, forbudt eller fordømt nogle generationer tidligere bliver gradvist acceptere, endda eftersøgt og bredt udført – et meget vigtigt spørgsmål, som de fleste folk ikke er klar over. Livsstile og opførsel, der indtil for nylig blev betragtet som amoralsk, er nu tilladt under navnet “anderledes valg”. Perversioner som homoseksualitet accepteres. Aggression i samfundet, stigningen af svindel, den måde, hvorpå ægtefæller let kan bedrage hinanden og nogle gange begge kunne leve med det, den seriøse stigning af skilsmisse og af narkotika- og alkoholafhængighed, stigning af forbrydelser som røveri og overfald, den måde, hvorpå folk kan begå mord uden nogen kvaler, stigningen i kriminalitet, at folk ikke har nogen respekt for hinanden, spredningen af sladder – disse er blot nogle få måder, hvorpå moralsk degeneration viser sig selv. Denne situation, som især hersker i nogle vestlige lande, viser tydeligt, hvor farligt dette forfald er.

Ved roden af alt dette ligger de ukorrekte svar til spørgsmålet om, hvorfor mennesker eksisterer. Sandheden er, at folk eksisterer for at kende Gud, deres Skaber. I verset ”**i ihukommelsen af Gud finder hjertet hvile!**” (Sura ar-Ra'd, 28), afslører Gud, at der kun er en kilde til fred, som folk søger efter på de forkerte steder. Den religiøse moralske livsstil befalet af Gud vil bringe en person fred og glæde i verden.

At ignorere dette faktum bringer moralsk forfald med sig og producerer ulykke, fortvivlelse og depression.

En stor årsag til denne moralske korrupsion er den darwinistiske ideologi, som ikke definerer mennesket som en tjener af Gud, men som et egoistisk dyr, som kom til ved tilfælde. Ifølge denne uvidenskabelige påstand burde et menneske ikke forvente at have andre love og moralske værdier end dyr. Livet er en kamp, og mennesker må være totalt hensynsløse, bekæmpe hinanden med næb og kløer.

Dette betyder total foragt for sande moralske værdier. I sin bog *Defeating Darwinism*, skriver Professor Phillip E. Johnson fra University of California, Berkely, om de negative effekter, som er opstået i samfundet siden 1960erne med svækkelsen af religiøsitet og forekomsten af et materialistisk verdenssyn:

Det ville være nogenlunde præcist at sige, at 1960erne markerede den anden Amerikanske Uafhængighedserklæring... [erklæringen af nogle menneskers løsrivelse] fra Gud. Man forventer måske, at vidtrækkende moralske og juridiske konsekvenser vil følge fra sådan en erklæring, og det gjorde de.

Den molekylære biolog Michael Denton erklærer, at det er umuligt at analysere de problemer, som efterlod deres mærke på det 20. århundrede uden at tage darwinismen i betragtning:

Det tyvende århundrede ville være uforståeligt uden den darwinistiske revolution. De sociale og politiske strømme, som er fejlet gennem verden i de sidste firs år, ville være umulige uden dens intellektuelle sanktion. Det er ironisk at tænke på, at det var det stigende sekulære syn i det nittende århundrede, som til at begynde med lettede vejen for evolutionens accept, mens det i dag måske er det darwinistiske syn på naturen, der mere end noget andet er ansvarligt for det tyvende århundrede agnostiske og skeptiske synspunkt. Det, der engang var et uddrag fra materialismen, er i dag blevet dens grundlag.

På dette tidspunkt vil det være passende at undersøge de darwinistiske påstande, som forberedte grundlaget for dette moralske kollaps og forfald.

Darwinisme udgør basis for ateisme

En af hovedårsagerne til, at materialistiske kredse støtter darwinisme med så intens beslutsomhed, er dens ateistiske aspekt.

Ateisme har eksisteret siden meget tidlige tider, men med darwinismen forestillede ateister sig, at de endelig havde fundet svar på spørgsmålet om, hvordan levende ting (og mennesker) kom til, som i århundreder havde været ubesvaret. De foreslog, at naturlig orden og ligevægt var opstået som resultat af tilfælde, og at der ikke var nogen mening i universet. Men samtlige af disse synspunkter kollapsede over for de videnskabelige, politiske og sociale fremskridt, som kom i det 20. århundrede. Opdagelser og analyser inden for mange discipliner, fra astronomi til biologi, fra psykologi til social etik, afviste fuldstændig evolutionens teser og ateismens formodninger.

Mange evolutionister og materialister indrømmer, at darwinisme uundgåeligt munder ud i ateisme. Thomas Huxley var den første til åbent at erklære dette og sagde, at når evolutionsteorien blev helt accepteret, så ville det være umuligt at tro på religion.

William Provine, Professor i historie på Cornell University og også en evolutionist, erklærer, at verdenssynet hos en, der tror på evolutionsteorien, er i total uoverensstemmelse med religion.

Charles Smith, tidligere formand for the American Association for the Advancement of Atheism, indrømmer også dette og siger, at "evolution er ateisme."

Phillip Johnson beskriver evolutionsteoriens vigtighed for ateistiske og intellektuelle tendenser i uoverensstemmelse med religiøse moralske værdier:

... Darwinismens triumf antydede [benægtelsen af eksistensen] af Gud og satte scenen for at erstatte bibelsk religion med en ny tro baseret på evolutionær naturalisme. Den nye tro skulle blive grundlag, ikke blot for videnskab, men også for regering, lov og moral. Den skulle blive den etablerede... modernitetsfilosofi.

Som Johnson siger, har mange forskere med blind tro på darwinisme og materialisme gjort det til deres mål at bruge videnskaben som en måde at benægte Gud på. Men faktum er, at videnskab er en værdifuld måde at afsløre beviserne for Guds eksistens på. De sidste 20 år har der været en kraftig stigning i antallet af videnskabsmænd, som støtter skabelsesfaktummet. Enhver ny undersøgelse og enhver ny information viser, at en utrolig sensitiv og fejlfri ligevægt eksisterer i hele universet og afslører en overlegen og stor Intelligens, som tilhører Almægtige Gud, Som er ophøjet og rig over ethvert behov.

Michael Denton erklærer, at darwinismen bringer ateismen med sig og forårsager stor skade på menneskeheden på måden at se sig selv på:

... [Darwins] nye og revolutionære [på samme tid urimelige og uvidenskabelige]syn på den levende verden... antydede, at alle livets diversitet på Jorden var kommet fra en naturlig og tilfældig proces, og ikke – som man tidligere troede – fra Guds kreative aktivitet. [Gud er bestemt større end det!] Accepten af denne store påstand ... skulle spille en afgørende rolle i sekulariseringen af vestlige samfund... Det var fordi, darwinistisk teori brød menneskets forbindelse med Gud og satte ham til at flyde i et kosmos uden mening eller ende, at dens indflydelse var så fundamental. Ingen anden intellektuel revolution i moderne tider... påvirkede så dybt den måde, hvorpå mennesket så sig selv og deres plads i universet.

Tabet eller svækkelsen af tro på Gud fører til et samfunds spirituelle kollaps. Folk uden frygt for Gud, som benægter, at de vil finde deres sande, evige liv efter døden og vil blive belønnet for deres dyder i denne verden med enten Paradis eller Helvede, kan være utrolig upålidelige, aggressive, hensynsløse og selvcentrerede

og tilbøjelige til farlig, kriminel adfærd. For en person, der ikke har frygt for Gud, er der ingen grænser. Så længe, den person tror, at han på en eller anden måde kan undgå at blive straffet af love, vil han begå al slags amoralitet og forårsage al mulig kaos i samfundet, kan snyde folk, skade dem og måske opføre sig på en meget lignende måde.

Frygt for og kærlighed til Gud sikrer på den anden side, at folk lever efter sande moralske værdier, opfører sig på en måde, der giver Hans anerkendelse. Dette gør, at et samfund kan udvikle sig, og styrker det også. Ellers vil der ikke være nogen ende på konflikt, krig, hensynsløshed og uretfærdighed.

Gud befaler godhed, retfærdighed, ærlighed og orden. I Koranen siger Han:

Og til Madyan sendte Vi deres broder Shuayb. "Mit folk!" sagde han. "Tjen Gud! I har ingen anden gud end Ham. I har fået et klart bevis fra jeres Herre. Giv derfor fuldt mål og rigtig vægt! Giv ikke menneskene for lidt for deres ting! Skab ikke fordærv på jorden, efter at den blev bragt i orden! Dette er bedst for jer, hvis I er troende. (Sura al-A'raf, 85)

I skal ikke ligge på lur ved hver en vej for at true dem, der tror på Gud, og lægge hindringer på vejen til Ham, fordi I ønsker den skæv. Tænk på, at da I var få, gjorde Han jer til mange. Se, hvilken ende det tog med dem, der skabte fordærv! (Sura al-A'raf, 86)

Darwinisme fremsætter den løgn, at mennesket er uhammet og formålsløst

De følgende ord, som kom fra evolutionisten George Gaylord Simpson er den klareste opsummering af darwinismens syn på menneskeheden, grundlagt fuldstændig på bedrag:

Mennesket står alene i universet, et unikt produkt af en lang, ubevidst, upersonlig, materiel proces med unik forståelse og potentiale. Dette skylder han ikke andre end sig selv, og det er for ham selv, han er ansvarlig.¹⁶⁵

Denne påstand repræsenterer en af darwinismens klassiske fejl, og en af hovedårsagerne til socialt kollaps. Darwinister kan ikke komme med et eneste videnskabeligt bevis for at foreslå, at mennesket formåede at bringe sig selv til verden, men forsøger dog at bevare denne fejlsætning af ideologiske grunde. Ifølge deres urealistiske påstand er der ingen forudbestemt grund til menneskers eksistens – angiveligt formålsløse enheder, som en dag vil dø og forsvinde. Men sandheden er meget anderledes. Gud skabte mennesket fra ingenting. Bag menneskeskabelsen ligger et bestemt formål, som vises i Koranen. Gud skabte mennesker for at tjene Ham. Ethvert menneske vil forblive på Jorden i den tid, der i overensstemmelse med en specifik skæbne, og efter den forudbestemte periode slutter ved døden, vil han genopstå. På Dommedag vil alle mennesker blive holdt ansvarlige for deres handlinger i denne verden. At evolutionisterne prøver med al deres magt at glemme dette faktum og får andre til at benægte det, ændrer ingenting. Så længe de nægter at forlade disse fejl i denne verden, benægter Gud og Dommedag og vedholder, at mennesket er en formålsløs enhed, så vil den fortrydelse, de oplever, være meget stor, når Dommedagen faktisk forekommer. Vores Herre har afsløret dette i Koranen:

Gid, du kunne se dem, når de bliver stillet over for Ilden og siger: "Kunne vi blot blive sendt tilbage! Da ville vi ikke kalde vor Herres tegn for løgn; da ville vi være troende." (Sura al-An'am, 27)

At foreslå, at der ikke er noget formål bag deres liv, gør, at folk lider følelser af tomhed og forfærdelig depression. De, der tror på den fejlsætning, ser livet som formålsløst og unødvendigt, og dette fører så til et spirituelt sammenbrud. Richard Dawkins', som er en af nutidens mest prominente fortalere for evolutionsteorien, irrationelle, ulogiske påstande er typiske for det materialistiske synspunkt. Dawkins vedholder, at alle mennesker blot er "genmaskiner", og at den eneste grund til deres eksistens er, at de skal videregive deres gener til følgende generationer. Ifølge Dawkins er der ingen anden mening bag universet: mennesket og universet er begge produkter af tilfælde og kaos. Denne tro vil forårsage stor fortvivlelse og ulykke, siden intet har nogen væsentlighed for nogen, som tror, at han ved døden simpelthen vil stoppe med at eksistere. Venskab, kærlighed og dyder giver ingen glæde til en, der tror, at han ikke vil modtage nogen belønning og ikke vil overleve på nogen måde.

Desuden vil denne forvrængede moralske struktur få folk til at tro, at deres onde dyder ikke vil blive straffet. Det vil føre til, at de forestiller sig, at de kan skjule de dyder for at undgå at blive straffet for dem, og vil derfor ikke følge noget samvittighedsnag eller nogen tøven ved at lyve, være hyklerisk, sladre, få uretfærdige belønninger, stjæle eller endda myrde. I ethvert samfund, hvor antallet af folk bedraget af sådan en fordrejet opfattelse øges, så vil orden og stabilitet være udelukket.

Et af de mest slående tilfælde på den skade, darwinistisk propaganda påførte den menneskelige sjæl, optræder i forordet til Darwins bog *Unweaving the Rainbow*:

En udenlandsk udgiver af min første bog indrømmede, at han ikke kunne sove i tre dage efter, han havde læst den, fordi han var så bekymret over det, han så som et koldt, dystert budskab. Andre har nu spurgt mig, hvordan jeg kan bære at stå op om morgenen. En lærer fra et fjernt land skrev bebrejdende til mig, at en elev var kommet grædende til ham efter, hun havde læst den samme bog, fordi den havde overbevist om, at hendes liv var tomt og meningsløst. Han rådede hende til ikke at vise bogen til nogen af hendes venner af frygt for, at den ville forurene dem med den samme nihilistiske pessimisme.

Som man kan se fra Dawkins indrømmelse, udgør den pessimisme og meningsløshed, som darwinismen sætter for dagen, en stor trussel for samfundet. Folk får ikke et dystert budskab, som Dawkins siger, men en dyster løgn, som prøver at lede dem bort fra den sandhed, der giver glæde. Den glæde ligger i det faktum, at mennesket ikke er ensomt, venneløst og forladt men har et formål bestemt af Gud.

Hvis et samfund glemmer, at Gud har skabt mennesker til et specifikt formål, er det dømt til at opleve et moralsk og spirituelt kollaps. De fleste narkomaner eller alkoholikere, som vender deres ryg til livet og lider psykologiske lidelser som depression og stress, og som begår selvmord, er ikke klar over deres livs sande formål.

På trods af at være evolutionist siger Fred Hoyle dette om den nihilistiske filosofi – at livet er meningsløst, og at mennesker er værdiløse – som stammer fra *The Origin of Species*:

Jeg plages af en overbevisning, at den nihilistiske filosofi, som såkaldt uddannede opinioner valgte at vedtage sig efter udgivelsen af *the Origin of Species*, udsatte menneskeheden for en periode med automatiske selvdelæggelse. En dommedag blev da sat i værk.

Gud har skabt alle mennesker til at tjene Ham og har pustet Sin egen sjæl ind i dem. Mennesket er ikke en enhed, som kom til ved tilfælde fra ikke-levende stoffer, men en entitet skabt af Almægtige Gud, til hvem Han gav fornuft og bevidsthed og alle slags velsignelser. Mennesker – som darwinistiske materialister forestiller sig er formålsløse og uden begrænsninger – har faktisk en meget værdifuld mening med livet, som er at tjene

Almægtige Gud, Som skabte dem, bragte dem til livet fra ingenting og gav dem en sjæl og bevidsthed. I ethvert øjeblik i vores liv burde vi leve efter vores Herres bud med den største påpasselighed og entusiasme og håbe på at fortjene Hans barmhjertighed og det evige Paradis til gengæld. En persons sande liv er i Efterlivet, som vil begynde efter døde. I denne verden skal en person leve for at kunne opnå Paradis.

Gud afslører i Koranen, at mennesker ikke er fri fra alle begrænsninger:

Regner mennesket da med, at det er overladt til sig selv? (Sura al-Qiyama, 36)

Regnede I med, at Vi kun havde skabt jer for tidsfordriv, at I ikke ville blive bragt tilbage til Os?" (Sura al-Muminun, 115)

Den socialdarwinistiske løgn, at "mennesket er en dyreart"

De, der er bedraget af denne irrationelle, uvidenskabelige påstand, vedholder, at alle menneskets egenskaber er en arv fra hans såkaldte "dyre forfædre". Dette har farlige effekter på en persons syn på sig selv og andre. En, der betragter andre folk som dyr, vil ignorere deres ideer og synes, at deres liv er af lille værdi. Han vil ikke betragte en persons død som vigtigere end en hunds eller kats død. Det faktum, at folk er i nød, vil ikke forårsage noget ubehag hos en, der betragter dem som dyr og tænker, at dyr i hvert tilfælde udvikler sig gennem konflikt og konkurrence. Et så skræmmende syn fjerner fuldstændig kærlighed og respekt blandt folk. Af denne grund må de, der er bedraget af darwinismen, ikke ignorere, hvad dette bedrag vil koste dem.

George Gaylord Simpson siger dette omkring den måde, hvorpå darwinismen betragter mennesker:

I Darwins verden har mennesket ikke nogen speciel status, andet end hans definition som en distinkt dyreart. Han er i fuld forstand en del af naturen og ikke adskilt fra den. Han er beslægtet, ikke billedligt men bogstaveligt talt, med enhver levende ting, om end en amøbe, en bændelorm, en loppe, tang, et egetræ eller en abe – selvom graderne af tilhørsforhold er forskellige... 168

Faktisk er denne påstand dog uvidenskabelig, irrationel og ulogisk. Mennesker og dyr er helt forskellige enheder skabt af Gud. Dyr handler gennem instinkt og mangler fornuft. Et menneske er på den anden side en enhed, der er i stand til at bruge sin dømmekraft og fornuft. De, der vedholder, at mennesket er en dyreart, prøver at anvende jungleloven på menneskelige samfund, hvilket vil føre til forfærdeligt kaos, som eliminerer al fred og velvære.

Hos mig forekommer den forfærdelige tvivl altid, om overbevisninger i menneskesindet, som er blevet udviklet fra sindene hos lavere dyr, er af nogen værdi eller overhovedet troværdige. Ville nogen tro på overbevisningerne i en abes sind, hvis der er nogen overbevisninger i sådan et sind?

Darwins ord opsummerer fint evolutionisters skræmmende syn på menneskeheden. Denne store fejl af Darwins kom til gennemsyre en stor del af den vestlige verden, og ideen om, at mennesker er dyr, er stadig udbredt i mange lande i dag, selv i skolernes fagbøger. For eksempel siger *Biology: Visualizing Life*, udgivet i 1994:

Du er et dyr og deler fælles arv med regnorme og dinosaurer, sommerfugle og søstjerner.

Benjamin Wiker, en universitetslektor i videnskab og teologi og forfatter af *Moral Darwinism: How We Became Hedonists*, erklærer hvordan, der efter Darwin kom en enorm afvigelse inden for den måde, hvorpå

mennesket blev betragtet. Han beskriver, hvordan fejlen i at betragte mennesker som det samme som dyr spredte sig, og man ignorerede forskellene mellem dem:

... det meste, hvis ikke al "traditionel" moral, er baseret på formodningen om, at mennesker er distinkte arter. Altså er forbuddet mod mord defineret i forhold til den menneskelige natur. Myrd ikke! Myrd ikke hvad? Bladlus? Myreslugere? Orangutanger? Nej, myrd ikke et andet uskyldigt menneske. Med darwinismen bliver den skelnen mellem mennesker og andre dyr dog fuldstændig udvisket. Der er ikke længere nogen moralsk linje at trække, fordi linjen af arter er blevet slettet.

Darwinister som Richard Dawkins og Peter Singer forstår dette fuldt ud... Når vi ser os selv som bare endnu et dyr på det evolutionære spektrum, så må vi enten bekræfte, at vores moralitet gælder for alle levende ting, eller benægte, at vores moralitet har noget grundlag overhovedet. Generelt giver darwinister en slags usammenhængende blanding af begge. De behandler nogle dyr, som om de havde samme moralske status som mennesker, og behandler mennesker, på nogle områder, som om de bare var et dyr. På den ene side vil de argumentere for dyrs rettigheder; på den anden påstår de, at deforme eller gamle og svage mennesker burde blive "fjernet", på basis af samme medfølelse, som vi viser for vores kæledyr.

Som vi har set, er en af hovedgrundene til, at evolutionister forsøger at fremstille mennesket som en dyreart, deres ønske om at udslette alle moralske værdier. Hvis mennesket var et dyr, som darwinismen vil have os til at tro, så ville selv moralitetskonceptet ikke være vigtigt for folk. Den skade, dette kunne påføre samfundet, er ud over al fantasi. Af den grund må hele menneskeheden være på vagt overfor darwinisme og bedragene bag dette videnskabsfalskneri.

Ved at påstå, at mennesker fysisk og biologisk ikke er anderledes end dyr, forsøger darwinismen også at pålægge folk ideen, at menneskers og dyrs opførsel ikke er forskellige fra hinanden. Dette lader uønskede karaktertræk og opførsler, såsom vold, aggression, selvished, hensynsløs konkurrence, voldtægt og homoseksualitet, angiveligt arvet fra menneskets animalske forfædre, opnå status af "naturlig opførsel" for folk. For eksempel skriver den evolutionistiske videnskabsmand Philip Jackson Darlington:

Det første punkt er, at selvished og vold er iboende i os, nedarvet fra vores fjerneste animalske forfædre. Vold er, så, naturligt for mennesket: et produkt af evolution.

Alle slags forbrydelser ses derfor som normale og retfærdiggjorte, og man foreslår endda, at de ikke burde blive straffet. I *Ever Since Darwin* siger Stephen Jay Gould, at dette synspunkt begyndte med den italienske ekspert i kriminologi, professor Cesare Lombroso:

Biologiske teorier om kriminalitet var sjældent nye, men Lombroso [italiensk læge, Cesare Lombroso] gav diskussionen et nyskabende, evolutionært twist. Fødte kriminelle er ikke blot sindsforvirrede eller syge: de er, bogstaveligt talt, tilbageskridt til et tidligere evolutionært trin. De arvelige karaktertræk hos vores primitive og abelignende forfædre forbliver i vores genetiske repertoire. Nogle uheldige mænd fødes med et usædvanligt stort antal af disse nedarvede karaktertræk. Deres opførsel havde måske været passende i vilde samfund fra fortiden – i dag ser vi det som kriminelt. Vi må have ondt af den fødte kriminelle, for han kan ikke gøre for det...

Som det er tydeligt fra evolutionisten Goulds beskrivelse af Lombrosos ideer, bliver udførslen af kriminalitet betragtet som noget ud over den frie vilje, en arv fra menneskers formodede animalske forfædre. Men dette er dog en urealistisk påstand. Gud har skabt alle mennesker med deres dybere selv, som konstant

trækker dem mod det onde, men også med en samvittighed, der beskytter dem og gør, at de undgår ondskab og er gode. Det afsløres i versene, at:

Ved en sjæl og det, der har formet den, dernæst indgivet den dens fordærv og dens gudsfrygt! Den, som renser den, ham går det godt, men den, der lader den gå til, får ikke lykken med sig. (Sura ash-Shams, 7-10)

Alle mennesker er derfor klar over, om deres gerninger er gode eller dårlige, og om deres opførsel er rigtig eller ej. Alle er ansvarlige for at undgå det, der er ondt, og gøre det gode. På samme måde som de folk, som gør gode gerninger, modtager den fineste belønning for deres handlinger, så vil de, der er onde, blive straffet. Evolutionsteorien, som fremstiller alle former for kriminalitet og umoralitet som retfærdiggjort, fører folk til forfærdelige ulykker, både i denne verden og i Efterlivet.

I modsætning til dyr besidder mennesker en sjæl, pustet ind i ham eller hende af Gud, logik, fri vilje, samvittighed, sund fornuft og evnen til at skelne mellem godt og ondt. Mennesker er i stand til at tage beslutninger og til at dømmes, straffe og belønne og lære af erfaring, og de testes af Gud. Ingen af disse evner findes hos andre levende ting, og det er heller ikke muligt at eksistere der, for de har intet at gøre med menneskers fysiske strukturer eller deres gener. De er alle egenskaber fra den menneskelige sjæl.

Når det er sandt, må alle med fornuft anerkende den sandhed og derfor leve en ærefuldt og bestemt liv med ren samvittighed.

Dårlig morale indført af den falske ”kamp for overlevelse”

Som allerede erklæret, er en af darwinismens hovedbedrag påstanden, der opsummeres i et udtryk som ”kampen for overlevelse” og ”den stærkeste overlever”. Ifølge evolutionisters urealistisk påstand, er livet en sfære af konflikt og konkurrence for alle levende ting, inklusiv mennesket. I sådan en verden er der ingen plads til egenskaber som god moral såsom kærlighed, respekt, samarbejde eller altruisme.

I *The Descent of Man* skrev Charles Darwin, at menneskeheden havde nået sin nuværende position gennem kamp, at den måtte fortsætte denne kamp for at kunne udvikle sig, og at ingen lov skulle have ret til at hæmme den fremgang:

Mennesket har, ligesom alle andre dyr, uden tvivl udviklet sig til sin nuværende høje tilstand gennem en kamp for overlevelse, som følge af hans hurtige formering; og hvis han skal kunne udvikle sig endnu højere, må han forblive emne for en alvorlig kamp.

Ellers ville han hurtigt synke hen i dovenskab, og de mere talentfulde mennesker ville ikke være mere succesfulde i livets kamp end de mindre talentfulde. Altså må vores naturlige vækst, selvom det fører til meget og tydelig ondskab, ikke kraftigt mindskes på nogen måde. Der bør være åben konkurrence for alle mennesker...

I den mørke verden, darwinismen medfører, er det vigtigste for folk at bruge hele deres liv på kamp. Men denne påstand mangler videnskabelig gyldighed, og stemmer heller ikke overens med fornuft og logik. Når så farlige forslag udføres i praksis, vil ærlighed, heroisme, loyalitet og hengivenhed blive erstattet af hykleri, selvished, løgnagtighed og illoyalitet, og kun de, der besidder disse negative karaktertræk, vil sejre. De

grundlag, hvorpå darwinismen bygger sit forvrængede syn på verden og morale, antydes ofte af evolutionister for at påvirke folk.

For eksempel indrømmer Lorraine Lee Larison Cudmore, som har en doktorgrad i biologi, i en artikel med titlen "The Center of Life", åbent, at i evolutionistens levemåde har medfølelse og medlidenhed ingen plads:

Evolution er... hård, uundgåelig... Der er bare ingen plads til medfølelse eller god sportsånd. For mange organismer fødes, så, ganske simpelt, må mange af dem skulle dø. Det eneste, der betyder noget er, om du efterlader flere børn, der bærer dine gener, end den næste person gør.

Ligesom racisme, brutal kapitalisme og eugenik, undersøgt tidligere i denne bog, er de perverterede ideer og farlige praksisser, styrket af darwinismen, resultat af fejl og bedrag omkring kampen om, at den stærkeste overlever. Faktum forbliver dog, at livet ikke er en sfære for kamp. Menneskers eneste kamp bør være mod deres eget dybere selv. Ved at kæmpe mod ondskab i sin egen natur og dem omkring ham må en person forsøge at få positive egenskaber såsom kærlighed, medfølelse, kærlighed, fred, sikkerhed, respekt og loyalitet til at herske. Det er et krav for de moralske værdier, som tilfredsstillende Gud, og som Han har valgt for sine tjenere.

Socialdarwinisme knytter ingen værdi til menneskeliv

Når darwinismens dogme om "kampen for overlevelse" og dens fejlagtige synspunkter føres ud i praksis, betragtes menneskeliv som værdiløst. At dræbe folk af hvilken som helst grund, efterlade dem til at sulte, provokere krig, slagteri, udføre terrorisme og at udrydde folk for at være mentalt eller fysisk handicappede eller for at tilhøre en anderledes race, bliver alt som "legitimt."

I overensstemmelse med denne fordrejede mentalitet er en person, der ikke knytter nogen værdi til menneskeliv, den amerikanske professor E. A. Ross. Ifølge Ross' socialdarwinistiske synspunkt: "har den kristne kult af velgørenhed som et middel til nåde dannet et tilflugtssted, hvorunder idioter og kretinere har krøbet og formeret sig." Igen ifølge Ross: "Staten samler de døvstumme i sin beskyttende arm, og en race af døvstumme er i gang med at formere sig." Siden disse handlinger hindrer såkaldt naturlig evolutionær udvikling, erklærede han, at den korteste vej til at bedre denne verden var at efterlade alle til sig selv for til slut at blive elimineret af naturlig selektion.

Hvilket hensynsløst synspunkt dette er! Mennesket besidder en samvittighed, og samvittighed befaler en at beskytte de svage, de der er udenfor og de fattige. Ellers, hvis mennesket mister sin evne til at "tænke som et menneske", så vil han virkelig opnå en position der er dyrene underlegen – for dyr viser stor solidaritet og samarbejde. (For detaljeret information, se Harun Yahyas *Devotion Among Animals: Revealing the Work of God*, Global Publishing, Istanbul.)

Ross er ikke den eneste socialdarwinist, der knytter ringe værdi til menneskeliv. Mange deler hans skræmmende ideer. For eksempel går evolutionist Peter Singer, Princeton University professor i bioetik, så langt som at sige, at folk med alvorlige fysiske handicaps skal betragtes som uværdige til at leve. Han udtrykte denne onde holdning på følgende måde:

Hvis vi sammenligner et alvorligt defekt menneskeligt foster med... for eksempel en hund eller en gris, vil vi ofte se, at det ikke-menneskelige har overlegne kapaciteter... Kun det faktum, at det defekte foster er et medlem af arten *Homo sapiens* gør, at det bliver behandlet anderledes end hunden eller grisen. Arter alene er dog ikke moralsk relevante...

Singer gik videre og sagde, at de mentalt handicappede måske skulle dræbes i videnskabelige eksperimenter eller endda af fødevareformål! Singers præcise ord var:

Mentalt defekte har ikke retten til at leve, og kan derfor dræbes for mad – hvis vi skulle udvikle en smag for menneskeligt kød – eller for videnskabelig eksperimenterings skyld.

Selv så frastødende og vild opførsel kan støttes gennem darwinistisk logik. Joseph Fletcher, tidligere formand for the Right to Die Society, kommer med en lignende påstand om de mentalt handicappede:

Mennesker uden et eller andet minimum af intelligensniveau eller mental kapacitet er ikke personer, uanset hvor mange af deres organer, der er aktive, uanset hvor spontan deres leveproces er... [Idioter] er ikke, har aldrig været og vil aldrig blive nogen grad af ansvarlige. Idioter er altså ikke mennesker.

Drabet på nyfødte børn er endnu en handling, darwinismen tolerer, som ikke knytter nogen værdi til menneskeliv. Darwinismen tolerer en samvittighedsløs idé: Hvis pasningen af en nyfødt udgør en trængsel for forældrene, som vil holde dem tilbage i deres kamp for overlevelse, så burde den baby, i evolutionære termer, blive slået ihjel. Darwin påstod, at man ofte observerede, at dyr dræbte deres nyfødte, og at dette var en vigtig faktor i befolkningskontrol. I en artikel i *Science magazine* har evolutionist Barbara Burke dette at sige:

Blandt nogle dyrearter lader drab på nyfødte til at være en naturlig handling. Kunne det også være naturligt for mennesker, et træk nedarvet fra vores primatforfædre? ... Charles Darwin bemærkede i *The Descent of Man*, at barnemord ”nok har været det vigtigste af alle kontroller” af befolkningsvækst gennem det meste af menneskets historie.

Som vi tidligere har set, opfordrede darwinister som Haeckel selvmord og påstod, at de, der mente, at livet var ubærligt, havde retten til at slutte det. Men Gud har gjort det til en synd at tage sit eget liv.

Alle disse vilde handlinger og overbevisninger – eugenik, eutanasi og racisme – viser hvordan darwinisme er en ideologi, som ikke knytter nogen værdi til menneskeliv, og som er bygget på myter uden nogen videnskabelig værdi.

Faktum er, at ethvert menneskes liv er meget vigtigt. Under koranens moralske værdier betragter folk hinanden som værdifulde og vigtige, og ofrer sig for hinanden. En troende vil give mad til en anden, selv hvis han selv behøver det:

De giver en fattig, en forældreløs og en fange mad, selvom de selv elsker den.. (Sura al-Insan, 8)

Det kræves af muslimer, at de beskytter de fattige, hjælper de forladte og beskytter forældreløse, hjælpeløse kvinder og mænd, børn og de ældre. I et vers har Gud for eksempel befalet folk ikke engang at **”vrise”** af deres forældre (Sura al-Isra’, 23) og til altid at **”føre en smukkere tale”** mellem hinanden (Sura al-Isra’, 53). I et andet vers afslører Gud: **”... hvis nogen dræber et menneske, uden at det sker som hævn, lige for lige, eller for at have skabt fordærv i landet, er det, som om han havde dræbt alle mennesker. Og hvis nogen skænker et menneske livet, er det, som om han havde skænket alle mennesker livet.”** (Sura al-Ma’ida, 32)

Det er en fastlagt sandhed, at et samfund, hvor alle betragter ethvert menneske som havende fornuft og samvittighed, som værende værdifuldt og vigtigt, vil være fyldt med fred, sikkerhed, kærlighed og respekt.

DEN “EVOLUTIONÆRE PSYKOLOGIFEJL”

I lyset af *The Origin of Species* og *The Descent of Man* begyndte mange evolutionister at spekulere i, hvordan menneskelig social opførsel, følelser, dømmekraft og ideer – alle egenskaber i den menneskelige sjæl – kunne være blevet dannet af evolution. Hvis vores krops udseende og funktion blev formet af evolution, så må den opførsel, vores kroppe udviser, også være blevet dannet af evolution, ifølge den mest udbredte fejl. Evolutionister, som ikke var i stand til at redegøre for, hvordan de biologiske strukturer i levende ting kom til, begyndte nu at opfinde fortællinger om den såkaldte evolution af den menneskelige sjæl.

I *The Descent of Man* påstod Darwin, at evolution i fremtiden ville udgøre grundlaget for psykologi, og han udtrykte sin opdagede påstand på denne måde:

I den fjerne fremtid ser jeg åbne områder for langt mere vigtig forskning. Psykologi vil være baseret på et nyt grundlag, som vil være den nødvendige anskaffelse af hver mental kraft og kapacitet gradvist. Lys vil blive kastet på menneskets oprindelse og hans historie.

Det første omfattende initiativ, der skulle redegøre for menneskets oprindelse og dyre adfærd gennem evolution, kom fra Harvards entomolog Edward O. Wilson. På trods af Wilsons initiativs totale fiasko, kom det til at blive kendt som ”sociobiologi”.

I *Sociobiology: The New Synthesis*, udgivet i 1975, vedholdt Wilson, at dyre adfærd havde et totalt biologisk grundlag. Han baserede sin fejl på biologisk evolution og troede, at visse gener kontrollerede menneske- og dyre adfærd. Hans sande ekspertise var insekter, som han refererede til i de første 26 kapitler af sin bog. I det 27. kapitel forsøgte han at anvende disse påstande på mennesker. Hans bog *Human Nature* fra 1978 spekulerede, at menneskelige gener var ansvarlige for opførsel som had, aggression, xenofobi, venskabelighed, homoseksualitet og karakteristiske forskelle mellem mænd og kvinder. Ingen af Wilsons påstande gik længere end til gisninger.

Ingen af de påstande, han eller hans tilhængere kom med, er nogensinde blevet bakket op af videnskabelige fund. Modsat har al videnskabeligt data vist, at hans ideer er fuldstændig forkerte.

En anden af Wilsons uvidenskabelige påstande er, at levende ting ikke er andet end genbærere, og at deres vigtigste ansvar er at videregive de gener til efterfølgende generationer. Efter hans mening er evolution faktisk evolutionen af gener. I sin bog *Sociobiology: The New Synthesis*, udtrykte han denne uvidenskabelige påstand således:

I darwinistisk forstand lever organismen ikke for sig selv. Dens primære funktion er ikke engang at reproducere andre organismer: den reproducerer gener, og den tjener som deres midlertidige bærer. Hver organisme genereret af seksuel reproduktion er en unik, utilsigtet delmængde af alle generne, der udgør arten. Naturlig selektion er processen, hvorved visse gener opnår repræsentation i de følgende generationer, overlegne i forhold til andre gener, der findes ved samme kromosompositioner... Men de individuelle organismer er blot deres transportmidler, en del af en omfattende enhed, der skal bevare og sprede dem med mindst mulig biokemisk forstyrrelse. Samuel Butlers kendte aforisme, at kyllingen er æggets eneste måde at lave et andet æg på, er blevet moderniseret: organismen er DNAs eneste måde at lave mere DNA på.

Wilsons påstande var udelukkende resultatet af evolutionistiske formodninger. Selv blandt evolutionister protesterede nogle mod Wilsons gisning. En af dem var Stephen Jay Gould:

Men Wilson kommer med meget stærkere påstande. Kapitel 27... er hovedsagligt en udvidet spekulation i eksistensen af gener for specifikke og variable træk i menneskers adfærd – inklusiv trods, aggression, xenofobi, konformitet, homoseksualitet og de karakteristiske forskelle mellem mænd og kvinder i vestlige samfund.

Med den evolutionistiske zoolog Richard Dawkins nåede evolutionistiske spekulationer om menneskelig opførsel, som startede med Wilson, et utroligt og ulogisk højdepunkt.

Dawkins og robotter med egoisme-gen

Som resultat af de uvidenskabelige påstande om gener, som sociobiologi og dens udvidelse, evolutionær psykologi, blev ”egoisme-gen” bedraget fremsat og gjort populært af Richard Dawkins.

Ifølge ham er en levende tings vigtigste objektiv overlevelse og reproduktion – kort sagt, at beskytte sine gener og videregive dem til efterfølgende generationer. Denne påstand er fuldkommen spekulation.

Ifølge denne gisning om evolutionsteorien, organiserede ikke-levende kemiske stoffer sig engang (men det skete dog aldrig) og etablerede et DNA-baseret system, der var i stand til at reproducere sig selv. Den første organisme, der opstod fra denne opdagede kemiske suppe, var et gen uden noget andet formål end at formere sig. På en eller anden måde ”besluttede” det at kopiere sig selv og begyndte at gøre dette, hvilket producerede nye gener. Som resultat af fejl under denne kopieringsproces opstod gener med forskellige egenskaber. Senere ”lærte” disse genetiske materialer på en måde, hvordan de kunne udgøre diverse kroppe og altså reproducere disse genetiske materialer mere effektivt. Generne, som kodede den bedste krop, blev altså kopieret oftere end andre. Evolutionister vedholder, at kroppe som resultat af dette gradvist udviklede sig i form og funktion, selvom de ikke kan redegøre for hvordan og hvorfor. Denne historie, som umuligt kan have fundet sted, udgør en af moderne darwinismes fundamentale påstande. Men evolutionister er også udmærket klar over, at det er umuligt for menneskekroppen, for hvert organ i den, for cellerne der udgør de organer, eller for selv en enkelt del af disse celler, at have bragt sig selv til live.

Dawkins brugte dog denne myte som sit udgangspunkt og påstod, at der er ”konkurrence” mellem gener. Han beskrev dette forvrængede syn på menneskeheden i sin bog *The Selfish Gene*:

Vi er overlevelsesmaskiner – robotkøretøjer blindt programmeret til at bevare de selviske molekyler kendt som gener. Dette er en sandhed, som stadig fylder mig med forbløffelse. Selvom jeg har vist i årevis, kan jeg aldrig blive helt vant til det. Et af mine håb er, at jeg måske får succes med at forbløffe andre...

Ifølge Dawkins ulogiske påstand er et menneske blot en genbærende robot. Dens eneste grund til at leve er for at formere de gener, den bærer, støtte dem i konkurrence med andre gener, og at videregive dem til efterfølgende generationer. Det er tydeligt, at denne påstand, som ignorerer sjælens eksistens og betragter mennesker som mekaniske enheder, mangler ethvert realistisk aspekt.

Ikke desto mindre har de fleste evolutionister, som søger en materialistisk forklaring, støttet Dawkins uvidenskabelige teori. I sin bog *Human Nature* vedholder Wilson, at mennesker opnår vigtighed og formål udelukkende gennem deres gener:

... ingen arter, inklusiv vores, besidder et formål ud over de imperativer, som er skabt af deres egen genetiske historie (altså evolution)... Arter mangler et mål uden for deres egen biologiske natur.

Hvis fortsættelsen af gener er det eneste mål, ifølge denne materialistiske overbevisning uden videnskabeligt grundlag, så må de mennesker, der er ansvarlige for at beskytte dem, være så selviske og

hensynsløse som mulig for at tjene deres gener bedst. Ifølge Dawkins og hans tilhængere vil ”selviske” gener sejre i den konkurrence. I *The Selfish Gene* opsummerer Dawkins dette perverterede darwinistiske synspunkt:

Vi, og alle andre dyr, er maskiner skabt af vores gener. Ligesom succesfulde Chicago gangstere har vores gener overlevet, i nogle tilfælde i millioner af år, i en meget konkurrencefyldt verden. Dette gør, at vi kan forvente visse kvaliteter i vores gener. Jeg vil argumentere for, at en prædominerende kvalitet, som kan forventes i et succesfuldt gen, er hensynsløs selvished. Genet selvished vil normalt forårsage selvished i individuel adfærd. Men som vi skal se, er der specielle omstændigheder, hvori et gen kan opnå dets egne selviske mål bedst ved at danne en begrænset form for altruisme hos individuelle dyr. ”Specielle” og ”begrænset” er vigtige ord i den sidste sætning. Så meget som vi gerne vil tro noget andet, er universal kærlighed og hele artens velfærd koncepter, som simpelthen ikke giver evolutionær mening.¹⁸⁶

Ifølge Dawkins uvidenhed må mennesket også være selvisk, siden de gener, mennesker bærer, er selviske. Når dette er sagt, kan man forvente, at ”selviske robotter” tyer til alle midler for at beskytte og bevare deres gener. Der er ikke længere nogen grund til ikke at begå mord, tyveri eller voldtægt. Man kan ikke forvente, at ”selviske maskiner” adlyder nogen moralsk lov eller opfører sig på en samvittighedsfuld, etisk måde. Under disse omstændigheder er det ikke en forbrydelse eller umoralsk at dræbe et menneske, men en genetisk tvang for at fremme sine egne interesser. Siden gener er selviske, er deres adfærd det også. Dawkins syn på mennesker er meget farligt og antyder fragmentationen af social morale.

Faktisk er påstanden om selviske gener dog ulogisk og meningsløs, siden Dawkins og andre som ham beskriver gener som enheder med samvittighed og vilje. Men gener er lange kæder af DNA – spiralformede stiger af kernesyrer holdt sammen af sukker og fosfatstreng. På samme måde som H₂O (vand) eller H₂SO₄ (svovlsyre) er molekyler, er DNA også et molekyle. På samme måde som det er umuligt at tale om ”selvisk vand”, ”selvisk salt” eller ”jaloux svovlsyre”, kan man heller ikke tale om ”selviske gener.”

Evolutionister fremstiller mennesker som samlinger af materie, og forsøger på en eller anden måde at indsætte sund fornuft et sted i den formodning. At de kan tilskrive gener fornuft og samvittighed viser, hvor usammenhængende evolutionsteorien er blevet. I dag vedholder darwinisme, at der er fornuft og samvittighed i molekyler, og i de ikke-levende atomer som udgør disse molekyler, og de har erstattet den hedenskhed, der tilskrev fornuft og samvittighed til idoler af sten og træ.

Et andet dilemma for evolution: altruistiske ”gener”

Ifølge evolutionsteorien er der i naturen en kamp til døden, hvor kun de stærke overlever. Men man kan observere, at levende ting generelt hjælper hinanden, ofrer sig for hinanden og endda risikerer deres liv for andres fordel. For at redegøre for dette faktum, som er i total uoverensstemmelse med evolutionsteoriens grundlæggende påstand, foreslog Wilson en række grundløse hypoteser, hvis udtalelser endte med at udgøre basis for sociobiologi. Wilson baserede sine forklaringer på et andet bedrag: W. D. Hamiltons ”slægtninge selektion”, som sagde, at levende ting, der beskytter sine unger eller andre medlemmer af gruppen, ikke udfører altruistisk opførsel men faktisk beskytter sine egne ”selviske gener”. Siden målet er at videregive sine gener til efterfølgende generationer, og siden en mors gener eksisterer i hendes afkom, så er det effektivt en beskyttelse af moderens egne gener, når hun beskytter sit afkom på bekostning af sit eget liv. Med andre ord ligger egoisme faktisk til grund for hendes selvofring!

Det er en helt meningsløs påstand! For det første besidder intet dyr i naturen viden om sine egne gener, og kan derfor ikke føle sig motiveret til at beskytte dem. I tillæg kan det ikke vide, at dets gener også er til stede i dets afkom eller kusiner, og derfor har det ingen grund til at ofre sit liv for dem. Det er umuligt for gener – ubevidste kæder af molekyler – at lede en levende ting på denne måde.

Endvidere er der mange tilfælde i naturen, hvor dyr ikke blot hjælper deres egen art, som bærer deres egne gener, men også andre. Evolutionister kan ikke forklare dette, fordi ideen om, at et væsen, der udfører altruistiske handlinger, faktisk beskytter sine egne gener, er total meningsløs.

Evolutionisters vrøvl løses heller ikke ved at påstå, at behovet for at beskytte sit afkom er kodet i levende tings genetiske struktur, for så opstår spørgsmålet om, hvordan en så kompleks adfærd blev kodet i generne til at starte med. Evolutionsteorien kan ikke forklare, hvordan et eneste gen kan være kommet til gennem tilfælde, så det er umuligt at forklare, hvordan informationen indkodet i gener kunne være kommet til ved tilfælde. Enhver information indkodet i disse gener er Guds skabelse, Herren af uendelig viden og klogskab.

Sociobiologer prøver at anvende samme påstand om dyrs altruistiske adfærd på mennesker. Med andre ord, når den mor beskytter sit barn fra fare uden et øjeblikks tøven, bekymrer hun sig egentlig om at beskytte sine egne gener. Evolutionisters nægtelse af egenskaber, der tilhører den menneskelige sjæl, og deres forsøg på at redegøre for sådanne fænomener gennem evolution, er ikke baseret på noget videnskabeligt bevis. Med deres ulogiske påstande ignorerer evolutionister den menneskelige bevidsthed og samvittighed. Faktum forbliver, at et menneske besidder en sjæl og evnerne til fornuftig tankegang samt dømmekraft, og at de kan skelne mellem rigtig og forkert. Når en mor ofrer sig for sit barn, gør hun det, fordi hun elsker det barn, føler kærlighed og medfølelse for ham, og hun ofrer sig, fordi hun ser ham som svag og påtager sig ansvaret for at beskytte ham. Når hendes barn lider, sætter hun for eksempel sig selv i barnets sted og vil være klar til at komme med ethvert offer for at lindre denne smerte. Disse er egenskaber, som en robot eller en "genbærende maskine", som evolutionister sådan elsker, aldrig kan besidde.

Faktisk er evolutionister ganske klar over, at evolution aldrig kan redegøre for egenskaber, der tilhører menneskesjælen. For eksempel siger evolutionisten Robert Wallace det følgende i sin bog *The Genesis Factor*:

Jeg tror ikke, at mennesket blot er en klog egoist, genetisk drevet til at beskytte sin egen reproduktion. Han er det. Men han er mindst det. Han er tydeligvis meget mere. Beviset for dette er simpelt og mangfoldigt. Man skal blot høre the Canon in D Major af Johann Pachelbel for at vide, at der er umålelige dybder i den menneskelige sjæl...

Wallace understreger en højst vigtig point. Ifølge evolutionisters urealistiske definition er et menneske blot en maskine, der bærer gener. Det er altså umuligt for sådan en enhed at få glæde gennem musik, nyde at se en film eller overhovedet at producere en, at læse eller skrive bøger, at lære hvad man har læst, eller at udveksle ideer. Mennesker er tydeligvis meget forskellige fra den måde, hvorpå evolutionister fremstiller dem, og alle kan se beviset på dette i sig selv. Evolutionisters uvidenskabelige påstande kan aldrig besvare spørgsmålet om, hvordan et menneske, med evnen til at tænke dybt og mærke følelser og glæde, kom til, og hvad der var de egenskabers oprindelse.

Genetiske determinismes kollaps

Med sekvenseringen og analysen af det menneskelige genom blev synspunktet om, at DNA besad kæmpemæssige kræfter, og at gener spillede en enorm rolle i bestemmelsen af, hvem vi virkelig er, vidt udbredt. Næsten hver dag indeholdt aviser artikler, som antydede, at vi bliver kontrolleret af vores egne gener: "Forskere sigter efter geni gen", "Kennedy tragedier koges ned til risiko gen", "Forskere siger, at forskning af mandlige søskende beviser eksistensen af et "homoseksuelt gen". Rapporter om gener, der styrer alt fra skizofreni til jalousi, fra alkoholisme til fjernsynsvaner, optrådte i videnskabelige og ikke-videnskabelige tidsskrifter.

Folk, der læste alle disse overskrifter, troede, at alle slags egenskaber, fra intelligens til karakter, fra succes til fejlslag, var indkodet i det menneskelige genom; og nogle folk begyndte at tro, virkelig, at vores liv kunne koges ned til en formel.

Forskning i det menneskelige genom er meget værdifuldt, og studier af menneskelig genetisk struktur har givet vigtig information om en række sygdomme. Men som de, der styrer the Human Genome Project og forskere involveret på området tydeligt har sagt, retfærdiggør dette på ingen måde, at man lægger urealistiske funktioner over på generne. Forskning har vist, at menneskelige gener spiller en så lille rolle i karakter, adfærd og tankegang, at det er uvæsentligt. I en artikel med titlen "The Human Genome Map: The Death of Genetic Determinism and Beyond" siger Mae-Wan Ho fra the Institute of Science in Society det følgende:

Antallet af gener er meget lavere end det, man skal bruge for at støtte den ekstravagante påstand gennem de sidste årti om, at individuelle gener ikke kun bestemmer, hvordan vores kroppe er lavet, hvilket sygdomme vi lider af, men også adfærdsmønstre, vores intellektuelle evne, seksuelle præferencer og kriminalitet.

Francis S. Collins, direktør for the National Human Genome Research Institute, gør det klar, at gener ikke er det, der gør mennesker menneskelige. I en artikel med titlen "Heredity and Humanity: Have No Fear. Genes Aren't Everything" siger Collins:

Heldigvis har ti år med intense studier af det menneskelige genom givet rigelig bevis for, at denne frygt for genetisk determinisme er uden årsag. Det har vist os, at vi mennesker bestemt er langt mere end summen af vores genetiske dele. Selvfølgelig spiller vores gener en stor og vigtig rolle i menneskelig udvikling – og i mange af processerne i menneskelige sygdomme, men højteknologiske molekylære studier såvel som mindre teknologiske (men stadig meget brugbare) studier i identiske og enæggede tvillinger gør det helt tydeligt, at vores gener ikke er den bestemmende faktor i menneskelig erfaring.

I samme artikel siger Collins, at gener ikke har nogen stor effekt på menneskelig adfærd. Han forklarer hvordan det kan føre til uretfærdige resultater, hvis man ser på en kriminel persons gener for at se, om denne person har genetisk forudbestemmelse til kriminalitet, og bestemmer en straf på den måde:

Men hvad med ikke-sygdomsrelaterede træk, såsom intelligens og voldelig adfærd? ... Opdagelsen af en dominerende genvariant stærkt relateret til vold kunne have en mærkbar effekt på vores årtusinde år gamle forståelse af fri vilje, og veje ned på retfærdighedens vægte på to lige farlige måder. Hvis en, der begår en voldelig forbrydelse, har den genvariant, kunne hans advokat bruge et DNA forsvar ("Hvis det er i genet, er manden uskyldig!") og den anklagede kunne let ses af dommeren og juryen som en, der ikke var ansvarlig for sine handlinger. Men det er også muligt at forestille sig et scenarie, hvor en, der aldrig har overvejet en voldelig handling, opdages at have genvarianten og så udsættes for formodningen om skyld (eller endda sendt væk til en postmoderne spedalskhedskoloni) i resten af sit liv.

Hvis gener virkelig styrede adfærd, ville vores retssystem og vejledningsprincipper om lige beskyttelse ikke være de eneste ofre. Hvordan kunne vores koncept om lige muligheder overleve? Hvad med ideen om fortjeneste? Bare tænk på den skræmmende "gentokrati" afbilledet i filmen *Gattaca* (og læg mærke til bogstaverne, som udgør dette navn), en verden hvori børn inddeles i kaster ved fødslen, baseret på en undersøgelse af deres intellektuelle kapacitet og professionelle potentiale i deres DNA.

I sin artikel beskriver Collins det ulogiske ved at påstå, at adfærd er indkodet i generne med et citat fra biologen Johnjoe McFadden:

For at bygge på en metafor fra biologen Johnjoe McFadden, er det at lede efter gener, som koder vores unikke adfærd og de andre produkter af vores sind, ligesom at analysere en violens strenge eller et klavers tangenter og håbe at finde the Emperor Concerto. Faktisk kan man tænke på det menneskelige genom som de største af alle orkestre, med alle vores cirka tredive tusind gener, som hver repræsenterer et unikt instrument, der spiller den vidunderlige og massive koncert, som er molekylær biologi. Hvert instrument er essentielt og alle må være stemt for at producere den rigtige (og meget sofistikerede) musikalske lyd. Ligeledes er gener essentielle for hjernens udvikling og må være "stemt" for at producere fungerende neuroner og signalstoffer. Men dette antyder eftertrykkeligt ikke, at gener laver sind mere end hvad en cello eller en piccolo laver en sonet.

Collins bruger slutningen af sin artikel på at oplyse en anden grund til, at menneskelige egenskaber ikke kan stamme fra deres DNA og leder opmærksomheden hen på Guds overlegne skabelse:

For mange af os er der stadig en anden magtfuld grund, langt væk fra videnskabens mekanik, til at benægte den opfattelse, at DNA er hovedsubstansen i vores menneskelighed. Det er troen [på] en højere magt... Selvfølgelig afviser nogle forskere og forfattere dette åndelige begreb som ren overtro. [Dette er bestemt en stor fejl af dem!] Altså har Richard Dawkin observeret, at "vi er maskiner bygget af DNA, hvis formål er at lave kopier af det samme DNA... Det er ethvert levende objekts grund til at leve." Virkelig? Er der intet ved at være menneskelig, som er anderledes end at være en bakterie eller en skovsnegl?

Kan genetik og molekylær biologi virkelig redegøre for den universale indbyggede viden om rigtig og forkert, som er fælles for alle menneskelige kulturer i alle æraer...? Kan de redegøre for den uselviske form for kærlighed, som de græske kaldte *agape*? Kan de redegøre for oplevelsen af at ville ofre sig for andre, selv når vores egen DNA måske er i fare? Mens evolutionære biologer tilbyder os diverse forklaringer for menneskelig adfærd, som underminerer den effektive formering af vores gener, er der noget om de påstande, som virker hule for os.

Ideen om, at videnskab alene holder alle hemmelighederne til vores eksistens er blevet sin egen religion... Videnskab er den rigtige måde at forstå det naturlige på, selvfølgelig, men videnskab giver os ingen grund til at nægte, at der er aspekter af menneskelig identitet, som falder uden for det naturliges sfære, og dermed uden for videnskabens sfære.

Som Collins bemærkede kan kæder af molekyler, der består af kulstof-hydrogen-nitrogen-oxygen stoffer ikke skænke en person følelser som kærlighed, hengivenhed, glæde fra kunst, jubel, moderlige følelser, begær eller selvofring. Hvis sjælen ikke tælles med, er mennesket ikke andet end kød og ben. Generne, som selv er materielle entiteter, tillader ikke denne samling af kød og knogler at tænke, udføre matematiske beregninger, nyde maden, den indtager, savne en ven, de ikke har set længe, eller at få glæde fra noget smukt. Et mennesker er en entitet skabt af Gud, meget forskellig og separat fra kroppen, hjernen og generne. Det afsløres i Koranen, at mennesker er en entitet med en sjæl, skænket af Gud:

Han som lavede alt, hvad Han skabte, mesterligt. Han skabte første gang mennesket af ler. Dets efterkommere laver Han af et udtræk af en foragtelig væske. Derpå former Han det og indblæser sin ånde i det; Han giver jer hørelse, syn og hjerte. Kun sjældent er I taknemmelige! (Sura as-Sajda, 7-9)

Den menneskelige sjæl pustes ind i mennesket af Gud. Evolutionistiske materialister, ude af stand til at acceptere Guds eksistens, og at mennesket besidder metafysiske egenskaber, forsøger at sprede løggen om, at alt er indkodet i generne – hvilket tydeligvis ikke kan skabe den menneskelige sjæl, selvom evolutionister blindt ignorerer dette.

Faktisk er dette forvrængede synspunkt ikke nyt. Gennem historien har det været kendt under navnet hedenskhed. På samme måde som de tidligere lavede idoler ud af træ og så påstod, at disse var deres guder, vedholder evolution, at gener er formålet med og skaberen af alt. (Gud er bestemt større end det!) Dette primitive og dogmatiske synspunkt, som man håbede ville udgøre en basis for evolutionsteorien, er blevet afvist af videnskabelige fund. Selv Collins, som anførte den historiske forskning i gener, erklærer åbent, at gener faktisk ikke har nogen magt, og at mennesker er metafysiske entiteter.

Hedenskhed, som tilskriver materielle entiteter uden egen magt en guddommelig status, er en tradition, som er blevet bevaret gennem tiden, og som i dag vedligeholdes af evolutionistisk tankegang. I Koranen siger Gud dette om de, der giver guddommelig status til entiteter uden magt:

Ud over Ham har de taget sig guder, som intet skaber, men selv er skabt; som intet formår til skade eller gavn for sig selv; som hverken råder over død eller liv eller genopstandelse. (Sura al-Furqan, 3)

I et andet vers siger Gud det følgende om denne overbevisnings perverterede natur:

Sig: "Påkald dem, som I hævder findes foruden Ham! De formår ikke at fjerne modgangen fra jer og kan intet ændre." (Sura al-Isra', 56)

Guds befaling til alle med fornuft er dette:

Påkald ikke foruden Gud, hvad der hverken kan gavne dig eller skade dig! Hvis du gør det, vil du være en af dem, der handler uret. (Surah Yunus, 106)

KONKLUSION

“Moralsk kollaps værre end økonomisk kollaps!”, “Barneprostituerede...”, “Voldtægt er naturligt ifølge unge briter”, “400 homoseksuelle og lesbiske par gift i Finland”, “Homoseksuelle vielser”, “Vrede nægter at aftage”, “Der er ingen ende på korruption”, “Korruptionshovedpine”, “Stofmisbrug starter i alderen 13”, “Undertrykkelse overalt”, “Krig om hungersnød”, “Mareridtet fortsætter”, “Et år med krig, skandale og oprør”, “Serbere imiterer nazisterne”, “Civile knust af tanks”, “Jorden er som et løb med krudtpulver”, “Verden afflicted af tårer og ild”, “Kriminalitetsekspllosion”, “Alkohol indtages som vand”, “Europæisk ungdom overgiver sig til alkohol”, “USA kan ikke forhindre vold”, “Menneskeheden er forsvundet”, “Åndeligt kollaps”, “Amerikansk ungdom over for moralsk kollaps”, “Menneskeheden går imod ensomhed”...

Dette er blot nogle få eksempler på overskrifter, som optræder næsten hver dag i aviser. Der er så mange rapporter af denne slags, at de fleste folk er blevet vant til sådanne begivenheder. Mange ser intet enestående i de konstante kampe, konflikter og anarki i hele verden, hvordan selv folk i det samme land slås med hinanden, den endeløse korruption, manglen på at give hjælpende hænder til de fattige og trængende, den stigende spredning af psykologiske lidelser som stress og depression, og det stigende antal selvmord. Hele verden ser ud til at have adopteret en livsstil af konflikt og kamp, bekymring og spænding, hvori uretfærdighed og hensynsløshed er herskende.

En af hovedgrundene til den accept er, at alle disse fænomener betragtes som ”naturlige”, som den uundgåelige konsekvens af menneskelig natur. Faktisk er disse dog konsekvenser af det materialistiske og darwinistiske verdenssyn, som holder menneskeheden fast. Socialdarwinismen undersøgt i denne bog repræsenterer en meget vigtig del af det synspunkt.

Selvom de fleste folk ikke er klar over det, opfordres de til at følge et darwinistisk-materialistisk liv, som ikke føler nogen sorg eller bekymring over den fattigdom, den tredje verden står overfor, hvilket er ufølsomt over for de undertrykte, hvilket taler for en selvisk livsstil, hvilket betragter spredningen af had, hævn og konkurrence som gange retfærdiggjort, især i forretningsverdenen, og som efterlader folk uden kærlighed eller hengivenhed over for deres medmennesker. Som du har set gennem denne bog legitimerer det darwinistisk-materialistiske verdenssyn, og opfordrer dermed alle former for korruption, fra voldtægt til krig.

Faktisk lider ethvert menneske af det darwinistisk-materialistiske verdenssyn på en eller anden måde. Mange folk lever ulykkelige, bekymrede og stressede liv, fra de sorte studenter udsat for racistiske angreb, til ældre forældre forladt af egoistiske børn, fra arbejderne tvunget til at arbejde i forfærdelige forhold for lave lønninger, til unge folk, som tror, der ikke er nogen mening med livet, og som skader sig selv ved at leve ubegrænset og uansvarligt.

Det er essentielt, at det materialistiske verdenssyn bekæmpes intellektuelt, hvis denne onde cirkel skal stoppes og lade menneskeheden opnå en verden med fred og glæde. Det er derfor af største vigtighed, at folk bør vide, at darwinisme har lidt et totalt videnskabeligt kollaps, og at de lærer om de forfærdelige katastrofer, det forårsager, når det føres ud i virkeligheden.

I tillæg må de, der er indtaget af darwinismens fejl, indse, at evolutionsteorien, forsvaret på trods af alle dens fejl og upræcisheder, nu står tilbage uden nogen videnskabelig gyldighed overhovedet. Ethvert fremskridt inden for videnskabens verden bekræfter, at evolutionsteorien er henvist til historiens støvede hylder.

Endvidere, som vist i denne bog, viser erfaring, at evolutionsteoriens livsmodel ikke bringer andet end undertrykkelse, uretfærdighed, hensynsløshed, tab og lidelse. Darwinister må derfor også indse den ondskab, deres teori opfordrer til, og dermed trække deres støtte til den tilbage. Vores håb er, at denne bog vil hjælpe de, der er indtaget af darwinismens fejlsætninger, med at se, at de har gjort en stor fejl.

EVOLUTIONENS BEDRAG

Darwinisme, eller med andre ord evolutionsteorien, blev fremsat med målet om at benægte Skabelsesfaktummet, men er i sandhed ingenting en fejltagtig, uvidenskabeligt vrøvl. Denne teori, som påstår, at liv opstod ved tilfælde fra livløst materie, blev ugyldiggjort af det videnskabelige bevis for mirakuløs orden i universet og i levende ting, ligesom opdagelsen af omkring 300 fossiler, der afslører, at evolution aldrig skete. På denne måde bekræftede videnskaben det faktum, at Gud skabte universet og de levende ting i det. Den propaganda, der udføres i dag for at holde evolutionsteorien i live, er alene baseret på forvrængningen af videnskabelige fakta, forudindtagede fortolkninger, og løgne og usandheder forklædt som videnskab.

Men denne propaganda kan ikke skjule sandheden. Faktummet, at evolutionsteorien er det største bedrag i videnskabens historie, er blevet udtrykt mere og mere i den videnskabelige verden over de sidste 20-30 år. Research udført efter 1980'erne har især afsløret, at darwinismens påstande er totalt ubegrundede, noget der er blevet erklæret af et stort antal videnskabsmænd. I USA især anerkender mange videnskabsmænd fra så forskellige områder som biologi, biokemi og palæontologi darwinismens ugyldighed og bruger Skabelsesfaktummet for at redegøre for livets oprindelse.

Vi har undersøgt evolutionsteoriens kollaps og beviserne for Skabelse i stor videnskabelig detalje i mange af vores værker og fortsætter stadig med at gøre dette. Når man tænker på dette emnes enorme vigtighed, vil det være til stor fordel af opsummere det her.

Darwinismens videnskabelige kollaps

Selvom denne doktrin går helt tilbage til det gamle Grækenland, blev evolutionsteorien udviklet ekstensivt i det 19. århundrede. Den vigtigste udvikling, som gjorde det til hovedemnet i videnskabens verden, var Charles Darwins *The Origin of Species*, udgivet i 1859. I denne bog, modsatte han sig, med sine egne øjne, det faktum, at Allah skabte forskellige levende arter på jorden separat, for han fejltagtigt påstod, at alle levende væsner har en fælles forfader og diversificerer sig over tiden gennem små forandringer. Darwins teori var ikke baseret på nogen konkrete videnskabelige fund; som han også accepterede, var det bare en "formodning". Endvidere, som Darwin indrømmede i sin bog i det lange kapitel med titlen "*Difficulties on the Theory*", kunne teorien ikke forsvare sig overfor mange kritiske spørgsmål.

Darwin investerede alle sine håb på nye videnskabelige opdagelser, som han forventede, ville løse disse vanskeligheder. Men i kontrast til hans forventninger, udvidede videnskabelige fund dimensionerne af disse vanskeligheder. Videnskabens sejr over darwinisme kan opsummeres indenfor tre grundlæggende emner:

- 1) Teorien kan ikke forklare, hvordan liv opstod på Jorden.
- 2) Ingen videnskabelige fund viser, at de "evolutionære mekanismer" foreslået af teorien har nogen evolutionær kraft overhovedet.
- 3) Den fossile optegnelse beviser det totalt modsatte af, hvad teorien foreslår.

I denne sektion vil vi undersøge disse tre grundlæggende pointer i generel beskrivelse:

Det første uovervindelige trin: livets oprindelse

Evolutionsteorien postulerer, at alle levende arter udviklede sig fra en enkelt levende celle, der opstod på den primitive jord for 3,8 milliarder år siden. Hvordan en enkelt celle kunne generere millioner af komplekse levende arter og, hvis en sådan evolution virkelig foregik, hvorfor spor ikke kan observeres i den fossile optegnelse, er nogle af de spørgsmål, som teorien ikke kan svare. Men først og fremmest må vi spørge: hvordan opstod denne "første celle"?

Siden evolutionsteorien nægter skabelsen eller nogen form for overnaturlig indblanding, vedholder den, at den "første celle" opstod som et produkt af blindt tilfælde indenfor naturens love, uden nogen plan eller arrangement. Ifølge teorien har livløst materie produceret en levende celle som resultat af tilfælde. Sådan en påstand er dog i uoverensstemmelse med biologiens mest uangribelige love.

"Liv kommer fra liv"

I sin bog nævnte Darwin aldrig livets oprindelse. Den primitive forståelse for videnskab på hans tid hvilede på formodningen om, at levende væsner havde en meget simpel struktur. Siden middelalderen, blev den spontane produktion, som påstår at ikke-levende materialer satte sig sammen og dannede levende organismer, bredt accepteret. Det var almindeligt antaget, at insekter kom til fra madrester, og mus fra korn. Interessante eksperimenter blev udført for at bevise denne teori. Noget korn blev lagt på et beskidt tøjstykke, og det blev antaget, at mus ville opstå fra det efterhånden.

På samme måde blev det formodet, at udviklingen af maddiker i råddent kød var bevis for spontan produktion. Men man forstod senere, at orme ikke spontant opstod i kød, men blev båret dertil af fluer i form af larver, usynlige for det blotte øje.

Selv da Darwin skrev *The Origin of Species*, var antagelsen om, at bakterier kunne komme til fra livløst materie, bredt accepteret i hele videnskabens verden.

Men fem år efter udgivelsen af Darwins bog, meddelte Louis Pasteur sine resultater efter lange studier og eksperimenter, som modbeviste spontan produktion, et kerneelement i Darwins teori. I sin triumferende forelæsning på Sorbonne i 1864, sagde Pasteur: "Aldrig vil doktrinen om spontant produktion genopstå fra dette simple eksperiments dødsstød."¹⁹³

I lang tid modsatte fortalere for evolutionsteorien disse fund. Men som videnskabens udvikling opklarede den komplekse struktur i cellen hos et levende væsen, mødte ideen om, at liv kunne komme til ved tilfælde, et endnu større dødvande.

Resultatløse indsatser i det tyvende århundrede

Den første evolutionist, som bragte emnet om livets oprindelse op i det tyvende århundrede, var den kendte russiske biolog Alexander Oparin. Med forskellige teser, som han fremsatte i 1930'erne, prøvede han at bevise, at en levende celle kunne opstå ved tilfælde. Disse studier var dog dømt til at mislykkes, og Oparin måtte komme med følgende indrømmelse:

Desværre, er problemet om cellens oprindelse dog måske det mest obskure punkt i hele studiet om organismers evolution.

Evolutionistiske tilhængere af Oparin forsøgte at udføre eksperimenter for at løse dette problem. Det bedst kendte eksperiment blev udført af amerikanske kemiker Stanley Miller i 1953. Ved at blande de gasser, han

påstod, havde eksisteret i den oprindelige jords atmosfære, i en eksperimentopstilling, og tilføje energi til blandingen, syntetiserede Miller flere organiske molekyler (aminosyrer) til stede i proteiners struktur.

Blot få år gik før det blev afsløret, at dette eksperiment, som blev præsenteret som et vigtigt skridt i evolutionens navn, var ugyldig, fordi atmosfæren brugt i eksperimentet var meget forskellig fra de rigtige forhold på Jorden.

After a long silence, Miller confessed that the atmosphere medium he used was unrealistic.

Efter en lang stilhed indrømmede Miller, at det atmosfære medium, han brugte, var urealistisk. 140

Alle evolutionisternes indsatser gennem det tyvende århundrede på at forklare livets oprindelse mislykkedes. Geokemikeren Jeffrey Bada fra the San Diego Scripps Institute accepterer dette faktum i en artikel udgivet i *Earth* magasinet i 1998:

I dag, da vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig overfor det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden?

Livets komplekse struktur

Den primære grund til, at evolutionsteorien endte i et så stort dødvande om livets oprindelse er, at selv de levende organismer, der siges at være simplest, har enestående komplekse strukturer. Cellen i en levende ting er mere kompleks end alle vores menneskeskabte teknologiske produkter. I dag kan en levende celle i selv de mest udviklede laboratorier i verden ikke produceres ved at sætte organiske kemikalier sammen.

De forhold, der kræves for dannelsen af en celle, er for store i kvantitet til at kunne forklares af tilfælde. Sandsynligheden for, at proteiner, cellens byggesten, syntetiseres tilfældigt, er 1 til 10^{950} for et gennemsnitligt protein bestående af 500 aminosyrer. I matematikken betragtes en sandsynlighed lavere end 1 til 10^{50} som værende praktisk umulig.

DNA molekylet, som findes i kernen af en celle, og som lagrer genetisk information, er en fantastisk databank. Hvis informationen indkodet i DNA blev skrevet ned, ville det udgøre et gigantisk bibliotek bestående af et estimeret antal af 900 volumener af encyklopædier bestående af 500 sider hver.

Et meget interessant dilemma opstår her: DNA kan kun kopiere sig selv ved hjælp af nogle specialiserede proteiner (enzymmer). Men syntesen af disse enzymer kan kun realiseres af informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de eksistere på samme tid for kopiering. Dette bringer scenariet om, at liv opstod af sig selv, til en blindgyde. Prof. Leslie Orgel, en anerkendt evolutionist fra University of San Diego, Californien, indrømmer dette faktum i september 1994 udgaven af *Scientific American* magasinet:

Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og aminosyrer, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på samme sted og samme tid. Stadig virker det også umuligt at have en uden den anden. Og så, ved første øjekast, må man måske konkludere, at hvis livet faktisk aldrig opstod ved kemiske metoder.

Ingen tvivl, hvis det er umuligt for liv at være opstået spontant som resultat af blindt tilfælde, så må de accepteres, at liv blev "skabt". Dette faktum ugyldiggør tydeligt evolutionsteorien, hvis hovedformål er at benægte Skabelse.

Evolutionens opdigtede mekanismer

Det andet vigtige punkt, der negerer Darwins teori er, at man fandt ud, at begge koncepter fremsat af teorien som "evolutionære mekanismer", ikke havde nogen evolutionær kraft i virkeligheden.

Darwin baserede sin evolution påstand fuldstændig på mekanismen ”naturlig selektion”. Den vigtighed, han pålagde denne mekanisme var tydelig i bogens navn: ”*Origin of Species, By Means of Natural Selection...*”

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er stærkere og mere tilpassede til deres habitats naturlige forhold, vil overleve i kampen for livet. For eksempel, i en hjorteflok under trussel af angreb fra vilde dyr, vil de, der kan løbe hurtigere, overleve. Derfor vil hjorteflokken udgøres af hurtigere og stærkere individer. Men denne mekanisme vil uden tvivl ikke gøre, at hjorte udvikler sig og transformerer sig til en anden levende art, for eksempel, heste.

Derfor har mekanismen naturlig selektion ingen evolutionær kraft. Darwin var også klar over dette faktum og måtte sige dette i sin bog *The Origin of Species*:

Naturlig selektion kan intet gøre indtil fordelagtige individuelle forskelle eller variationer sker.

Lamarcks indflydelse

Så hvordan kunne disse ”fordelagtige variationer” forekomme? Darwin prøvede at besvare dette spørgsmål ud fra standpunktet af den primitive forståelse for videnskab på den tid. Ifølge den franske biolog Chevalier de Lamarck (1744-1829), som levede før Darwin, videregav levende væsner de træk, de fik under deres levetid, til den næste generation. Han påstod, at disse træk, som akkumuleredes fra en generation til en anden, gjorde, at nye arter blev dannet. For eksempel påstod han, at giraffer udviklede sig fra antiloper; siden de havde svært ved at spise bladene på høje træer, blev deres nakker forlængede fra generation til generation.

Darwin gav også lignende eksempler. I sin bog *The Origin of Species*, for eksempel, sagde han, at nogle bjørne, der gik i vandet for at finde mad, transformerede sig selv til hvaler med tiden.¹⁴⁴

Men arvens love, opdaget af Gregor Mendel (1822-84) og bekræftet af genetisk videnskab, som blomstrede i det tyvende århundrede, knuste fuldstændig den legende, at opnåede træk blev videregivet til efterfølgende generationer. Altså bortfaldt naturlig selektion som en evolutionær mekanisme.

Neodarwinisme og mutationer

For at finde en løsning fremsatte darwinister den ”moderne syntetiske teori”, eller som den mere alment kendes, neodarwinisme, i slutningen af 1930’erne. Neodarwinisme tilføjede mutationer, som er forvirringer dannet i generne hos levende væsner på grund af eksterne faktorer såsom radiation eller kopieringsfejl, som ”grunden til fordelagtige variationer” ud over naturlig mutation.

I dag er modellen, som står for evolution i verden, neodarwinisme. Teorien vedholder, at millioner af levende væsner dannedes som resultat af en proces, hvorved flere komplekse organer i disse organismer (fx ører, øjne, lunger og vinger) gennemgik ”mutationer”, altså genetiske fejl. Stadig er der et ligefremt videnskabeligt faktum, der totalt underminerer denne teori: mutationer gør ikke, at levende væsner udviklede sig, men modsat er de altid skadelige.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun skade det. Den amerikanske genetiker B. G. Ranganathan forklarer det som følger:

For det første er ægte mutationer meget sjældne i naturen. For det andet er de fleste mutationer skadelige, siden de er tilfældige, hellere end ordnede forandringer i geners strukturer; enhver tilfældig forandring i et meget ordnet system vil være negativ, ikke positiv. For eksempel ville der, hvis et jordskælv rystede en meget

ordnet struktur såsom en bygning, være en tilfældig forandring i bygningens ramme, hvilket – efter al sandsynlighed – ikke ville være en forbedring.

Ikke overraskende er intet eksempel på mutation, som er brugbar, altså som ses at udvikle den genetiske gode, blevet observeret indtil nu. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Det blev forstået, at mutation, som præsenteres som en ”evolutionær mekanisme”, faktisk er en genetisk hændelse, der skader levende ting og efterlader dem skadede. (Den mest gængse effekt af mutation hos mennesker er kræft.) Selvfølgelig kan en ødelæggende mekanisme ikke være en ”evolutionær mekanisme”. Naturlig selektion, på den anden side, ”kan ikke selv gøre noget” som Darwin også accepterede. Dette faktum viser os, at der ikke er nogen ”evolutionær mekanisme” i naturen. Siden ingen evolutionær mekanisme eksisterer, kan ingen sådan opdigtet proces kaldet ”evolution” have fundet sted.

Den fossile optegnelse: Ingen tegn på overgangsformer

Det tydeligste bevis for, at scenariet foreslået af evolutionsteorien ikke fandt sted, er den fossile optegnelse.

Ifølge denne teoris uvidenskabelige formodning er enhver levende art udsprunget fra en forgænger. En tidligere eksisterende art blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Med andre ord fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette havde været tilfældet, burde flere overgangsformer have eksisteret og levet under denne lange transformationsperiode.

For eksempel skulle nogle halvt fisk/halvt reptiler have levet i fortiden, som havde fået nogle reptil træk ud over de træk fra fisk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptilfugle, som havde fået nogle træk fra fugle ud over de reptil træk, de allerede havde. Siden disse ville være i en overgangsfase, skulle de have været handicappede, defekte, forkrøblede levende væsner. Evolutionister henfører til disse opdigtede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som ”overgangsformer”.

Hvis sådanne dyr virkelig nogensinde eksisterede, skulle der være millioner og endda milliarder af dem i antal og variation. Vigtigst af alt skulle resterne af disse sære væsner være til stede i den fossile optegnelse. I *The Origin of Species* forklarede Darwin:

Hvis min teori er sand, må utallige mellemliggende variationer, der linker alle arterne i den samme gruppe tæt sammen, bestemt have eksisteret... Altså kunne beviser for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester.

Darwins håb knust

Men selvom evolutionister har gjort ivrige indsats for at finde fossiler siden midten af det nittende århundrede i hele verden, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle fossilerne viser, i strid med evolutionisternes forventninger, at liv opstod på Jorden lige pludselig og fuldt udviklet.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

Pointen opstår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse detaljeret, om det gælder rækkefølge eller arter, finder vi – igen og igen – ikke gradvis evolution, men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.

Dette betyder, at alle levende arter i den fossile optegnelse opstår pludseligt som fuldt udviklede uden nogen mellemliggende former i mellem. Dette er lige modsat Darwins formodninger. Det er også meget tydeligt bevis

for, at alle levende ting er skabt. Den eneste forklaring på, at en levende art opstår pludseligt og komplet i enhver detalje uden nogle evolutionære forfædre er, at den blev skabt. Dette faktum indrømmes også af den vidt kendte evolutionistiske biolog Douglas Futuyma:

Skabelse og evolution, sammen, udtømmer de mulige forklaringer for oprindelsen af levende ting. Organismer opstod enten på jorden fuldt udviklet, ellers gjorde de ikke. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra præeksisterende arter via en modifikationsproces. Hvis de opstod i et fuldt udviklet stadie, må de bestemt være blevet skabt af en almægtig intelligens.

Fossiler viser, at levende væsner opstod fuldt udviklet og i et perfekt stadie på Jorden. Dette betyder, at ”arternes oprindelse”, modsat Darwins formodning, ikke er evolution, men Skabelse.

Fortællingen om menneskelig evolution

Emnet, der oftest bringes på banen af fortalere for evolutionsteorien, er emnet om menneskets oprindelse. Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra et slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle ”overgangsforme” mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende ”kategorier” noteret:

1. *Australopithecus*
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionister kalder menneskets såkaldte første abelignende forfædre *Australopithecus*, hvilket betyder ”Sydafrikansk abe”. Disse levende væsner er faktisk intet andet end en gammel abeart, der er uddød. Udvidet research gjort på diverse *Australopithecus* prøver af to verdenskendte anatomer fra England og USA, nemlig Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, viser, at disse aber tilhørte en almindelig abeart, der uddøde og ikke bar nogen lighed med mennesker.²⁰⁵

Evolutionister klassificerer det næste niveau af menneskelig evolution som slægten ”homo”, altså ”menneske”. Ifølge denne evolutionistiske påstand, er de levende ting i Homo serien mere udviklede end *Australopithecus*. Evolutionister udtænker en fantasifuld evolution opsætning ved at arrangere forskellige fossiler fra disse væsner i en særlig rækkefølge. Denne opsætning er opdigtet, fordi det aldrig er blevet bevist, at der er et evolutionært forhold mellem disse forskellige klasser. Ernst Mayr, en af det tyvende århundredes vigtigste evolutionister, anfører i sin bog *One Long Argument*, at ”især historiske [puslespil] såsom livets eller Homo Sapiens’ oprindelse, er ekstremt svære og mangler måske endda en endelig, tilfredsstillende forklaring.”

Ved at beskrive leddene i kæden som *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens* antyder evolutionister, at hver af disse typer er forfader til den følgende. Men palæantropologers nylige fund har afsløret, at *Australopithecus*, *Homo habilis* og *Homo erectus* eksisterede i forskellige dele af verden på samme tid.

Endvidere har et særligt segment af mennesker klassificeret som *Homo erectus* levet indtil meget moderne tider. *Homo sapiens neanderthalensis* og *Homo sapiens sapiens* (nutidens mand) sameksisterede i samme region.

Denne situation indikerer åbenlyst ugyldigheden ved påstanden om, at de er forfædre til hinanden. Den sene Stephen Jay Gould forklarede denne blindgyde for evolutionsteorien, selvom han selv var en af de førende fortalere for evolution i det tyvende århundrede:

Hvad er der sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (*A. africanus*, de robuste australopitheciner og *H. habilis*), hvor ingen tydeligt stammer fra hinanden? Endvidere viser ingen af de tre nogen evolutionære tendenser under deres tid på jorden.

Kort sagt er scenariet om menneskelig evolution, som ”opretholdes” ved hjælp af diverse tegninger af nogle ”halvt abe, halvt menneske” væsner, der vises i medier og fagbøger ved brug af propaganda, altså, i sandhed, ikke andet end en fortælling uden videnskabeligt grundlag.

Lord Solly Zuckerman, one of the most famous and respected scientists in the U.K., who carried out research on this subject for years and studied *Australopithecus* fossils for 15 years, finally concluded, despite being an evolutionist himself, that there is, in fact, no such family tree branching out from ape-like creatures to man.

Lord Solly Zuckerman, en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i England, som udførte research på dette emne i årevis og studerede *Australopithecus* fossiler i 15 år, konkluderede endeligt, på trods af selv at være evolutionist, at der faktisk ikke er noget sådan stamtræ, der forgrener sig ud fra abelignende væsner til mennesket.

Zuckerman lavede også et interessant ”spektrum for videnskab”, der gik fra de, han opfattede som videnskabelige, til de han betragtede som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest ”videnskabelige” – altså der hviler på konkret data – områder af videnskaben kemi og fysik. Efter dem kommer de biologiske videnskaber og så de sociale. I den helt anden ende af spektret, som er den del, der betragtes som mest ”uvidenskabelige”, er ”ekstrasensorisk opfattelse” – koncepter som telepati og sjette sans – og til sidst ”menneskelig evolution”. Zuckerman forklarer sin ræsonnement:

Når vi bevæger os væk fra registret for objektiv sandhed ind til de områder for formodet biologisk videnskab, ligesom ekstrasensorisk opfattelse eller fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er muligt for de troende [evolutionister] – og hvor den gloende troende [på evolution] nogle gange er i stand til at tro på flere modsigende ting på samme tid.¹⁵⁴

Fortællingen om menneskelig evolution reduceres til intet andet end den forudindtagne fortolkning af nogle fossiler udgravet af særlige folk, der blindt adlyder deres teori.

Den darwinistiske formel!

Ud over alle de tekniske beviser, vi indtil videre har beskæftiget os med, lad os nu for en gang skyld undersøge, hvilken slags overtro evolutionisterne har med et eksempel så let, at det kan forstås af børn:

Evolutionsteorien påstår, at livet dannes ved tilfælde. Ifølge denne påstand, satte livløse og ubevidste atomer sig sammen for at danne cellen, og så dannede de på en eller anden måde andre levende ting, inklusiv mennesket. Lad os tænke over det. Når vi sætter elementer sammen, der er livets byggesten, som karbon, fosfor, nitrogen og kalium, dannes kun en bunke. Lige meget hvilken behandling, den gennemgår, kan denne atomiske bunke ikke danne bare et eneste levende væsen. Hvis du vil, lad os formulere et ”eksperiment” om dette emne,

og lad os undersøge på vegne af evolutionister, hvad de virkelig påstår uden højt at udtrykke ”Darwinistisk formel”:

Lad evolutionister putte masser af materialer, der er til stede i sammensætning af levende ting, som fosfor, nitrogen, karbon, oxygen, jern og magnesium op i større tønder. Endvidere, lad dem tilføje ethvert materiale, der ikke eksisterer under normale forhold, men som de tænker nødvendig, op i disse tønder. Lad dem i denne blanding tilføje så mange aminosyrer - som ingen mulighed har for at dannes under naturlige forhold - og så mange proteiner - hvor et enkelt har en sandsynlighed for at dannes på 10^{-950} — som de vil. Lad dem udsætte disse blandinger for så meget fugt, som de vil. Lad dem røre i disse med hvilket som helst teknologisk udviklet apparat, de vil. Lad dem sætte de førende videnskabsmænd ved siden af disse tønder. Lad disse eksperter vente på tur ved siden af tønderne i milliarder og endda billioner af år. Lad dem være fri til at bruge alle slags forhold, de tror, er nødvendige for dannelsen af en levende ting. Lige meget hvad de gør, kan de ikke producere et levende væsen fra disse tønder, ej heller en professor, der undersøger sin cellestruktur under elektronmikroskopet. De kan ikke producere giraffer, løver, bier, kanariefugle, heste, delfiner, roser, orkideer, liljer, nelliker, bananer, appelsiner, æbler, dadler, tomater, meloner, vandmeloner, figner, oliven, druer, ferskner, ærtebælg, fasaner, flerfarvede sommerfugle eller millioner af andre levende ting som disse. Faktisk kunne de ikke opnå bare en eneste celle af nogle af dem.

Kort sagt kan ubevidste atomer ikke danne cellen ved at sætte sig sammen. De kan ikke tage en ny beslutning og dele denne celle i to, så tage andre beslutninger og danne professoren, som først opfinder elektronmikroskopet og så undersøge sin egen cellestruktur under det mikroskop. Materie er en ubevidst, livløs bunke, og det kommer kun til live med Guds overlegne Skabelse.

Evolutionsteorien, som påstår det modsatte, er en total fejlslutning fuldstændig modsat fornuft. At tænke bare lidt over evolutionisternes påstande afslører denne virkelighed, ligesom i det ovenstående eksempel.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

Før vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet ”hvordan vi ser”. Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder modsat på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet visionscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Altså nås synscentret aldrig af lys, og det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tussmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede endnu ikke har opnået det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og

designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybde.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og opnå øjets visionskvalitet. Ja, de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, men det er ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvidere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der et tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Den samme situation gælder øret. Det ydre øre samler de tilgængelige lyde op ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender lyd vibrationerne ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for høreelse i hjernen.

Situationen i øjet er også gældende for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys. Den lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene på et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville det ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Som i tilfældet med billederne, er års indsats blevet gjort for at prøve at generere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, før musikken starter. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets Skabelse.

Indtil nu har intet menneskeskabt visuelt eller optagelsesapparat været så sensitivt og succesfuldt i at opfatte sanseligt data som øjet og øret er. Men når det gælder syn og høreelse, ligger en meget større sandhed bag alt dette.

Hvem ejer den bevidsthed, som ser og hører inde i hjernen?

Hvem ser på en dragende verden i hjernen, lytter til symfonier og fugles kvidren, og dufter roserne?

Stimuleringerne, der kommer fra en persons øjne, ører og næse, rejser til hjernen som elektrokemiske nerveimpulser. I biologi, fysiologi og biokemi bøger kan du finde mange detaljer om, hvordan dette billede dannes i hjernen. Men du vil aldrig møde det vigtigste faktum: hvem opfatter disse elektrokemiske nerveimpulser

som billeder, lyde, lugte og sensoriske begivenheder i hjernen? Der er en bevidsthed i hjernen, der opfatter alt dette uden at have noget behov for et øje, et øre og en næse. Hvem ejer denne bevidsthed? Selvfølgelig tilhører den ikke nerverne, fedtlaget og neuronerne, der udgør hjernen. Det er derfor, darwinistiske materialister, som tror, at alt er udgjort af materie, ikke kan besvare disse spørgsmål.

For denne bevidsthed er ånden skabt af Gud, som hverken behøver øjet til at se billederne eller øret til at høre lydene. Endvidere behøver den ikke hjernen for at tænke.

Alle, der læser dette eksplicite og videnskabelige faktum, burde tænke på Almægtige Gud, og frygte og søge tilflugt hos Ham, for Han maser hele universet ind i et bælgmørkt sted på få kubikcentimeter i en tredimensionel, farvet, skygget og lysende form.

En materialistisk tro

Den information, vi indtil videre har præsenteret, viser os, at evolutionsteorien ikke stemmer overens med videnskabelige fund. Teoriens påstand om livets oprindelse er uforenelig med videnskab, de evolutionære mekanismer, den foreslår, har ingen evolutionær kraft, og fossiler demonstrerer, at de krævede overgangsformer aldrig har eksisteret. Så det betyder bestemt, at evolutionsteorien burde skubbes til side som en uvidenskabelig ide. Dette er måden hvorpå mange ideer, såsom modellen for det jordcentrerede univers, er blevet fjernet fra videnskabens dagsorden gennem historien.

Men evolutionsteorien bevares på videnskabens dagsorden. Nogle folk prøver endda at præsentere kritik rettet mod det som et ”angreb på videnskaben.” Hvorfor?

Grunden er, at denne teori er en uundværligt dogmatisk holdning for nogle cirkler. Disse cirkler er blindt hengivet til materialistisk filosofi og vedtager sig darwinisme, fordi det er den eneste materialistiske forklaring, der kan fremsættes for at forklare naturens værk.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og en udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han ”først og fremmest er en materialist og så en videnskabsmand”:

Det er ikke, fordi videnskabens metoder og institutioner på en eller anden vis tvinger os til at acceptere en materiel forklaring for den fænomenale verden, men, modsat, at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materielle ting til at skabe et apparat for undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer materielle forklaringer, lige meget hvor ulogiske, lige meget hvor mystificerende for de uinitierede. Endvidere er materialisme absolut, så vi kan ikke lade en Guddommelig Fod inden for døren...

Disse er eksplicite udtalelser om, at darwinisme er et dogme, der kun holdes i live for materialismens skyld. Dogmet vedholder, at der ikke er noget væsen uden materie. Derfor siger det, at livløst, ubevidst materie bragte livet til. Det insisterer på, at millioner af forskellige levende arter (altså fugle, fisk, giraffer, tigre, insekter, træer, blomster, hvaler og mennesker) opstod som et resultat af interaktionen mellem materie såsom faldende regn, lynglimt og så videre, ud af livløst materie. Dette er en forskrift modsat både fornuft og videnskab. Men darwinister fortsætter stadig uvidende med at forsvare det bare for ”ikke at lade en Guddommelig Fod inden for døren.”

Enhver, der ikke ser på levende væsners oprindelse med en materialistisk fordom, ser denne evidente sandhed: Alle levende væsner er værket af en Skaber, Som er almægtig og alvidende. Denne Skaber er Gud, Som skabte hele universet fra ikke-eksistens, på den mest perfekte måde og formede alle levende væsner.

Evolutionsteorien: Den mest potente fortryllelse i verden

Enhver fri fra fordomme og indflydelsen fra nogen specifik ideologi, som kun bruger sin fornuft og logik, vil klart forstå, at tro på evolutionsteorien, som leder samfunds overtro uden nogen videnskabelig viden eller civilisation til tankerne, er ganske umulig.

Som det ovenover er blevet forklaret, tror de, der tror på evolutionsteorien, at nogle få atomer og molekyler kastet op i et stort kar kunne producere tænkende, forstående professorer, universitetslever, videnskabsmænd som Einstein og Galileo, kunstnere som Humphrey Bogart, Frank Sinatra og Pavarotti, såvel som antiloper, citron træer og nelliker. Endvidere, da videnskabsmændene og professorerne, som tror på dette vås er uddannede mennesker, er det ganske berettiget at tale om denne teori som ”den mest potente fortryllelse i historien”. Aldrig før har nogen anden tro eller ide taget folks fornuft så meget væk, nægtet at lade dem tænke intelligent og logisk og gemt sandheden fra dem, som om, de var blevet blindbundet. Dette er en endnu værre og utrolig blindhed end totem tilbedelse i nogle dele af Afrika, folkene fra Saba, der tilbeder Solen, Profeten Abrahams (pbuh) stamme der tilbeder idoler, de havde lavet med deres egne hænder, eller folkene fra Profet Moses (pbuh), der tilbeder den Gyldne Kalv.

Faktisk er denne situation en mangel på fornuft, Allah udpeger i Koranen. Han afslører i mange vers, at nogle folks sind vil blive lukket, og at de vil være magtesløse for at se sandheden. Nogle af versene er som følger:

Men de, der er vantro, med dem er det lige meget, om du advarer dem eller ej; de vil dog ikke tro. Gud har forseglet deres hjerte og deres hørelse; over deres blik ligger der et slør. De har en vældig straf i vente. (Sura al-Baqara, 6-7)

...De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-A'raf, 179)

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr, 14-15)

Ord kan ikke udtrykke præcis, hvor forbløffende det er, at denne fortryllelse kan holde så stort et samfund i trældom, holde folk fra sandheden og ikke blive brudt i 150 år. Det er forståeligt, at nogle få måske tror på umulige scenarier og påstande fulde af stupiditet og uden logik. Men ”magi” er den eneste mulige forklaring på, at folk fra hele verden tror, at ubevidste og livløse atomer pludselig besluttede at sætte sig sammen og danne et

univers, der fungerer med et fejlfrit system af organisation, disciplin, fornuft og bevidsthed, planeten Jorden med alle dens egenskaber så perfekt tilpasset liv, og levende ting fyldt med utallige komplekse systemer.

Faktisk afslører Allah i Koranen i episoden med Profeten Moses (pbuh) og Faraos, at nogle mennesker, der støtter ateistiske filosofier, faktisk påvirker andre med magi. Da Faraos blev fortalt om den ægte religion, fortalte han Profeten Moses (pbuh) at møde hans egne magikere. Da Profeten Moses (pbuh) gjorde det, fortalte han dem, at de skulle vise deres evner først. Versene fortsætter:

Han sagde: "Kast I!" Da de kastede, forheksede de menneskenes øjne og forfærdede dem; de frembragte vældig trolddom. (Sura al-A'raf, 116)

Som vi har set, var Faraos magikere i stand til at bedrage alle undtagen Profeten. Moses (pbuh) og de, der troede på ham. Men beviset fremført af Profeten. Moses (pbuh) brød den fortryllelse eller "opslugte, hvad de havde forfalsket."

Derpå åbenbarede Vi for Moses: "Kast din stav, og da vil den sluge det, som de løgnagtigt har frembragt!" Da trådte sandheden frem, og det, som de havde lavet, blev til intet. (Sura al-A'raf, 117-118)

Som vi kan se, da folk indså, at en fortryllelse var blevet kastet over dem og at det, de så, bare var en illusion, mistede Faraos magikere al troværdighed. I vor tid vil de også blive ydmyget, når den fulde sandhed kommer ud, og fortryllelsen brydes, med mindre de, der under påvirkning af en lignende fortryllelse tror på disse åndssvage påstande under deres videnskabelige udklædning og bruger deres liv på at forsvare dem, forlader dem. Faktisk indrømmede Malcolm Muggeridge, som var en ateistisk filosof og støtter af evolution i omkring 60 år, men som efterfølgende indså sandheden, den position, som evolutionsteorien ville befinde sig i i den nærmeste fremtid med disse ord:

Jeg selv er overbevist om, at evolutionsteorien, specielt i det omfang, den er blevet anvendt, vil blive en af de største jokes i historiebøger i fremtiden. Eftertiden vil undre sig over, at så spinkel og tvivlsom en hypotese kunne blive accepteret med den utrolige naivitet, som den er.

Den fremtid er ikke langt væk: I modsætning vil folk snart se, at "tilfælde" ikke er en gud, og vil se tilbage på evolutionsteorien som det værste bedrag og den mest forfærdelige fortryllelse i verden. Den fortryllelse begynder allerede hurtigt at blive løftet fra folks skuldre over hele verden. Mange folk, der ser dens sande ansigt, undrer sig med forbløffelse over, hvordan det var, de nogensinde blev indfanget af den.

De sagde: "Højlovet være Du! Vi ved kun, hvad Du har lært os. Du er Den Vidende og Den Vise."

**De sagde: "Højlovet være Du!
Vi ved kun
Hvad Du har lært os. Du er
Den Vidende og Den Vise"
(Sura al-Baqara, 32)**

NOTER

1. Herbert Spencer, *Social Status*, 1850, pp. 414-415.
2. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, Rev. Ed., Boston: Beacon Press, 1955, p. 41.
3. Mark Kingwell, "Competitive States of America, Microsoft proves it: we're still wrestling with that treasured national ideal," *New York Times*, June 25, 2000; http://www.spaceship-earth.org/Letters/Editor/Competitive_States_of_America.htm
4. "Modern History Sourcebook: William Graham Sumner (1840-1910): "The Challenge of Facts;" <http://www.fordham.edu/halsall/mod/1914sumner.html>
5. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, New York: W.W. Norton and Company, 1981, p. 72.
6. Francis Darwin, *The life and Letters of Charles Darwin*, D. Appleton and Co., 1896, vol. 2, p. 294.
7. "Darwin as Epicurean: An Interview with Benjamin Wiker," <http://www.touchstonemag.com/docs/issues/15.8docs/15-8pg43.html>
8. Thomas R. Malthus, *An Essay on the principle of population as it affects the future improvement of society*, Reprint, London: Reeves and Turner, (1798) 1878, p. 412. (emphasis added)
9. *Ibid.*, pp. 430-431, 411. (emphasis added)
10. Karl Polanyi, *The Great Transformation*, Boston: Beacon Press, 1957, p. 112.
11. *Ibid.*
12. Sir Gavin de Beer, *Charles Darwin*, London : Thomas Nelson & Sons, 1963.
13. C. Darwin, *On the Origin of Species by Means of Natural Selection*, London, 1859, 2nd edition 1964, Cambridge:Harvard University Press, p. 64.
14. *Ibid.*
15. Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, p. 88.
16. Ian Taylor, "Historical Sketch: Robert Thomas Malthus (1766-1834);" <http://www.creationism.org/csshs/v04n3p18.htm>
17. Ian Taylor, *In the Minds of Men*, Toronto: TFE Publishing, 3rd. ed., 1991, p. 65.
18. Jerry Bergman, "Darwin's Influence on Ruthless Laissez Faire Capitalism," March 2001; <http://www.icr.org/pubs/imp/imp-333.htm>
19. Robert Hunter, *Poverty*, New York: Torchbooks, 1965.
20. Jeanne Stellman, Susan Daum, *Work is Dangerous to Your Health*, New York: Random House Vintage Books, 1973.
21. Otto Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!* New York: Random House, 1974, p. 68.
22. *Ibid.*, p. 70.
23. Howard Zinn, *A People's History of the United States*, New York: Harper Collins, 1999, p. 255.
24. *Ibid.*
25. Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!*, p. 71.
26. *Ibid.*
27. Kenneth Hsu, *The Great Dying; Cosmic Catastrophe, Dinosaurs and the Theory of Evolution*, New York, Harcourt, Brace, Jovanovich, 1986, p. 10.

28. Joseph F. Wall, *Andrew Carnegie*, New York: Oxford University Press, 1970, p. 364.
29. Richard Milner, *Encyclopedia of Evolution*, 1990, p. 72.
30. Wall, *Andrew Carnegie*, p. 389.
31. William Ghent, *Our Benevolent Feudalism*, New York: Macmillan, 1902, p. 29.
32. Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, p. 49.
33. Isaac Asimov, *The Golden Door: The United States from 1876 to 1918*, Boston: Houghton Mifflin Company, 1977, p. 94.
34. Milner, *Encyclopedia of Evolution*, p. 412.
35. Stephen T. Asma, "The New Social Darwinism: Deserving Your Destitution," *The Humanist*, 1993, 53(5):11, 10/3.
36. Sahih al-Bukhari, *Al-Adab Al-Mufrad; al-Hakim and al-Baihaqi*.
37. Karl A. Schleunes, *The Twisted Road to Auschwitz*, Urbana, IL: University of Illinois Press, 1970, pp. 30, 32 ; Jerry Bergman, "Eugenics and Nazi Racial Policy," p. 118.
38. Sidney M. Mintz, *American Scientist*, vol.60, May/June 1972, p. 387.
39. John C. Burham, *Science*, vol.175, February 4, 1972, p. 506.
40. Edwin G. Conklin, *The Direction of Human Evolution*, New York, NY: Scribner's, 1921, p. 34.
41. "Evolution and Ethnicity;" <http://www.ncl.ac.uk/lifelong-learning/distrib/darwin/08.htm>
42. George Gaylord Simpson, "The Biological Nature of Man," *Science*, vol.152 (April 22, 1966), p. 475.
43. Henry Fairfield Osborn, "The Evolution of Human Races," *Natural History*, January/February 1926; 2nd pub. *Natural History*, vol. 89, April 1980, p. 129.
44. James Ferguson, "The Laboratory of Racism," *New Scientist*, vol. 103, September 27, 1984, p. 18.
45. Stephen Jay Gould, "Human Equality is a Contingent Fact of History," *Natural History*, vol.93, November 1984, p. 28.
46. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd ed., New York: A L. Burt Co., 1874, p. 178.
47. Matt Ridley, *Nature Via Nurture*, Chapter One, "The Paragon of Animals."
48. Charles Darwin, *The Voyage of the Beagle*, edited David Amigoni, London: Wordsworth, 1997, p. 477.
49. "Evolution and Ethnicity;" <http://www.ncl.ac.uk/lifelong-learning/distrib/darwin/08.htm>
50. Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Vol. I, 1888. New York:D. Appleton and Company, pp. 285-286.
51. Stephen Jay Gould, *Ontogeny and Phylogeny*, Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1977 , p. 127.
52. Thomas Huxley, *Lay Sermons, Addresses and Reviews*, New York, NY: Appleton, 1871, p. 20.
53. Robert Lee Hotz, "Race has no Basis in Biology, Researchers Say," *Los Angeles Times*, February 20, 1997.
54. Ibid.
55. Natalie Angier, "Do Races Differ? Not Really, DNA Shows," *New York Times*, August 22, 2000.
56. Ibid.
57. Ibid.
58. Tony Fitzpatrick, "Genetically Speaking, Race Doesn't Exist in Humans;" http://www.eurekalert.org/pub_releases/1998-10/WUis-GSRD-071098.php (emphasis added)
59. Ibid.
60. Sribala Subramanian, "The Story in Our Genes;" *Time*, January 16, 1995, p. 38.

61. Ibid.
62. Jim Knapp, Imperialism: The Struggle to Be Superior, <http://www-personal.umich.edu/~jimknapp/papers/Imperialism.html>
63. Encyclopedia Britannica, 1946 edition, vol. 12, p. 122A.
64. Gertrude Himmelfarb, Darwin and the Darwinian Revolution, Elephant Paperbacks, Chicago:1996, p. 416.
65. Hans-Ulrich Wehler, The German Empire, 180; <http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/Darwin.html>
66. T. D. Hall, "The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program, US & German Eugenics, Ethnic Cleansing, Genocide, and Population Control;" <http://www.trifax.org/avoid/nazi.html>
67. Darwin, The Descent of Man, p. 297.
68. Karl Pearson, National Life from the Standpoint of Science, Cambridge: Cambridge University Press, 1900, pp. 11-16, 20-23, 36-37, 43-44.
69. Ibid.
70. John Merriman, A History of Modern Europe, vol. 2: From the French Revolution to the Present, pp. 990-991.
71. Pearson, National Life from the Standpoint of Science.
72. Milner, Encyclopedia of Evolution, p. 59.
73. Oscar Levy, Complete Works of Nietzsche, 1930, vol. 2, p. 75.
74. Himmelfarb, Darwin and the Darwinian Revolution, p. 417.
75. Ibid.
76. Ibid.
77. W. Carr, A History of Germany 1815-1990, 4th. ed, p. 205.
78. Ibid., p. 208.
79. Levy, Complete Works of Nietzsche, vol. 2, p. 75.
80. H. Enoch, Evolution or Creation (1966), pp. 147-148.
81. Max Nordau, "The Philosophy and Morals of War," North American Review, 169 (1889), p. 794.
82. Jacques Barzun, Darwin, Marx, Wagner, Garden City, N.Y. :Doubleday, 1958, pp. 92-93.
83. Ibid., pp. 92-95.
84. Alexander Kimel, "Nazi Terror;" <http://www.kimel.net/terror.html>
85. Schleunes, The Twisted Road to Auschwitz, pp. 30-32.
86. A. Chase, The Legacy of Malthus; The Social Costs of the New Scientific Racism, New York: Alfred A. Knopf, 1980, p. 349.
87. Arthur Keith, Evolution and Ethics, New York: G.P. Putnam's Sons, 1946, p. 230.
88. The Nuremberg Trials, vol. 14, Washington D.C: U.S. Government Printing Office, p. 279.
89. J. Tenenbaum, Race and Reich, New York: Twayne Pub., 1956, p. 211.
90. Adolf Hitler, Um das Schicksal der Nation, in B. Dusik (ed.), Hitler. Reden Schriften Anordnungen. Februar 1925 bis Januar 1933, vol. 2(2), Munich, 1992, Doc 245.
91. Robert Clark, Darwin: Before and After, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958, p. 115.
92. Beate Wilder-Smith, The Day Nazi Germany Died, Master Books, San Diego, CA, 1982, p. 27.

93. George J. Stein, "Biological Science and the Roots of Nazism," *American Scientist* 76(1): 50–58, 1988, p. 51.
94. *Ibid.*, p. 56.
95. H. Rauschnig, *The Revolution of Nihilism*, New York: Alliance Book Corp., 1939.
96. Keith, *Evolution and Ethics*, p. 230.
97. *Ibid.*, p. 105.
98. Peter Hoffman, *Hitler's Personal Security*, London: Pergamon Press, 1979, p. 264.
99. Clark, *Darwin: Before and After*, pp. 115-116.
100. A. E. Wiggam, *The New Decalogue of Science*, Garden City, NY: Garden Publishing Co., 1922, p. 102.
101. Ernst Haeckel, *The History of Creation: Or the Development of the Earth and Its Inhabitants by the Action of Natural Causes*, New York: Appleton, 1876, p. 170.
102. Stein, "Biological Science and the Roots of Nazism," *American Scientist*, p. 56; Ernst Haeckel, *The Wonders of Life; A Popular Study of Biological Philosophy*, New York: Harper, 1905, p. 116.
103. K. Ludmerer, *Eugenics*, In: *Encyclopedia of Bioethics*, Edited by Mark Lappe, New York: The Free Press, 1978, p. 457.
104. Thomas Robert Malthus, *An Essay on the Principle of Population*, Sixth Edition, 1826, based on the second edition (1803).
105. Darwin, *The Descent of Man*, pp.133–134.
106. *Ibid.*, p. 133.
107. *Ibid.*, p. 945.
108. Allan Chase, *The Legacy of Malthus*, Chicago: University of Illinois Press, 1980, p. 136.
109. Francis Galton, *Hereditary Genius: An Inquiry into its Laws and Consequences*, London: Macmillan, 1892, p. 330.
110. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers Universtiy Press, 2001, p. 96.
111. *Ibid.*, p. 99.
112. *Ibid.*
113. *Nature* 116 (1925), p. 456.
114. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, p. 18.
115. Bob Brown, "Va. House Voices Regret for Eugenics," *Washington Post*, February 3, 2001.
116. Graves, Jr., *The Emperor's New Clothes*, pp. 116-117.
117. *Ibid.*, p. 119.
118. Ian Kershaw, *Hitler*, New York: W.W Norton & Company, 1998, p. 134.
119. R. Youngson, *Scientific Blunders; A Brief History of How Wrong Scientists Can Sometimes Be*, New York: Carroll and Graf Pub., 1998.
120. A. Hitler, *Hitler's Secret Conversations 1941–1944*, With an introductory essay on *The Mind of Adolf Hitler* by H.R. Trevor-Roper, New York: Farrar, Straus and Young, 1953, p. 116.
121. *Ibid.*
122. Schreiber, *The Men Behind Hitler*.
123. *Ibid.*
124. J. C. Fest, *The Face of the Third Reich*, New York: Pantheon, 1970, pp. 99–100.

125. Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust;" <http://home.christianity.com/worldviews/52476.html>
126. Schreiber, *The Men Behind Hitler*.
127. Ibid.
128. Ibid.
129. Ibid.
130. Ibid.
131. Ibid.
132. Ibid.
133. Ibid.
134. Graves, Jr., *The Emperor's New Clothes*, p. 128.
135. Doc. Dr. Haydar Sur, "Sağlık Hizmetlerinin Gecmisi ve Gelişimi" (The Past and Development of Health Services); <http://www.merih.net/m1/whaysur12.htm>
136. "Osmanlıda İlim" (Science of the Ottomans); <http://www.mihir.com/mihir/osm/sistem/ilim.htm>
137. Jerry Bergman, "The History of Evolution's Teaching of Women's Inferiority;" <http://www.rae.org/women.html>
- In this article, Bergman— who has published more than 400 articles in numerous scientific journals and newspapers and known for his works criticizing Darwinism—examined Darwin's and his contemporary evolutionists' view toward women and compiled some of their statements despising them. By doing so, he exposed, with quite striking evidence, an unknown aspect of Darwin and Darwinism.
138. Evelleen Richards, "Will the Real Charles Darwin Please Stand Up?" *New Scientist*, (Dec. 22/29 1983): p. 887.
139. Elaine Morgan, *The Descent of Woman*, New York: Stein and Day, 1972, p. 1.
140. John R. Durant, "The Ascent of Nature in Darwin's *Descent of Man*" in *The Darwinian Heritage*, Ed. by David Kohn, Princeton, NJ: Princeton University Press, 1985, p. 295.
141. Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and Company, 1871 (1896 ed.), p. 326.
142. Charles Darwin, *The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882*, New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, pp. 232-233.
143. Ibid.
144. Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, p. 564.
145. Carl Vogt, *Lectures on Man: His Place in Creation, and the History of Earth*, edited by James Hunt, London: Paternoster Row, Longman, Green, Longman, and Roberts, 1864, xv, p. 192.
146. Stephanie A. Shields, "Functionalism, Darwinism, and the Psychology of Women: A Study in Social Myth," *American Psychologist*, no. 1 (1975): p. 749.
147. Evelleen Richards, "Darwin and the Descent of Women," in David Oldroyd and Ian Langham (Eds.), *The Wider Domain of Evolutionary Thought* (Holland: D. Reidel, 1983), p. 75.
148. Ibid., pp. 74, 49.
149. Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, p. 54.
150. Gould, *The Mismeasure of Man*, p. 83.

151. Ibid., pp. 83, 188.
152. Ibid., p. 104.
153. Ibid.
154. Ibid., p. 85.
155. Ibid., pp. 104-105.
156. Wayne Jackson, More Skull-Duggery, October 7, 2002, <http://www.christiancourier.com/penpoints/skullDuggery.htm>
157. John Hurrell Crook, "Sexual Selection, Dimorphism, and Social Organization in the Primates," in Campbell (Ed.), *Sexual Selection and the Descent of Man 1871-1971* Chicago: Aldine Publishing Company, 1972.
158. Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, p. 565.
159. Phillip E. Johnson, *Defeating Darwinism*, Intervarsity Press, 1997, pp. 103-104.
160. Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, 1988, p. 358.
161. William Provine, "Evolution and the Foundation of Ethics," *MBL Science*, (A Publication of Marine Biological Laboratory at Woods Hole, Massachusetts), vol. 3, no. 1, pp. 25-29; *The Scientist*, September 5, 1988.
162. Bert Thompson, *Evolution as a Threat to the Christian Home*, Apologetics Press, USA.
163. Johnson, *Defeating Darwinism*, p. 99.
164. Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, pp. 17, 67.
165. George Gaylord Simpson, *Life of The Past: An Introduction to Paleontology*, New Haven: Yale University Press, 1953.
166. Richard Dawkins, *Unweaving The Rainbow*, New York: Houghton Mifflin Company, 1998, p. ix.
167. Sir Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, 1983, p. 9.
168. George Gaylord Simpson, "The World into Which Darwin Led Us," *Science* 131 (1960), p. 970.
169. Francis Darwin (ed.), *Life and Letters of Charles Darwin* (1903; 1971 reprint), vol. 1, p. 285.
170. George B. Johnson, *Biology: Visualizing Life*, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1994, p. 453.
171. "Darwin as Epicurean: An Interview with Benjamin Wiker;" <http://www.touchstonemag.com/docs/issues/15.8docs/15-8pg43.html>
172. P. J. Darlington, *Evolution for Naturalists*, 1980, pp. 243-244.
173. Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, New York: W. W. Norton & Company, 1992, p. 223.
174. Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, p. 403.
175. Lorraine Lee Larison Cudmore, "The Center of Life," *Science Digest*, November 1977, p. 46.
176. Thomas F. Gossett, *Race: The History of an Idea in America*, Dallas: Southern Methodist University Press, 1963, p. 170.
177. Peter Singer, "Sanctity of Life or Quality of Life?", *Pediatrics*, July 1983, pp. 128-129.
178. Martin Mawyer, "Death Act Dies in California," *Fundamentalist Journal*, June 7, 1988, p. 61.
179. Ibid.
180. Barbara Burke, "Infanticide," *Science* 84, May 1984, p. 29.
181. Charles Darwin, *On the Origin of Species*, 1859, p. 449.
182. E. O. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis*, Cambridge, 1975, p. 3.

183. Gould, Ever Since Darwin.
184. Richard Dawkins, *The Selfish Gene*, 1976, Oxford: Oxford University Press, opening pages.
185. E. O. Wilson, *On Human Nature*, Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1978, pp. 2-3.
186. Dawkins, *The Selfish Gene*, 2nd. ed., 1989, Oxford: Oxford University Press., p. 2.
187. Robert Wallace, *The Genesis Factor*, New York: William Morrow and Co., 1979, pp. 217-218.
188. Mae-Wan Ho, "The Human Genome Map, the Death of Genetic Determinism and Beyond," *ISIS Report*, February 14, 2001; <http://www.i-sis.org.uk/HumangenTWN-pr.php>
189. Francis S. Collins, Lowell Weiss ve Kathy Hudson, "Have no fear. Genes Aren't Everything," *The New Republic*, 06/25/2001.
190. Ibid.
191. Ibid.
192. Ibid.
193. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W. H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
194. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
195. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life," *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, 1328-1330.
196. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
197. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40.
198. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth," *Scientific American*, vol. 271, October 1994, p. 78.
199. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, p. 127.
200. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
201. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
202. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, p. 179.
203. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133.
204. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, p. 197.
205. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, 389.
206. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20.
207. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
208. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996.
209. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30.

210. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, p. 19.

211. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28.

212. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.

Det tyvende århundrede var et af de mørkeste og mest dødelige i historien. Store mængder blod blev udgydet, og millioner af folk blev udsat for den mest forfærdelige frygt og undertrykkelse. Hvad folk generelt ikke ved, er dog det intellektuelle koncept, som skabte sådan kaos, krig og konflikt og forårsagede had og fjendskab. Det koncept er socialdarwinisme, som først opstod i det nittende århundrede. Socialdarwinismen spredte den perverterede ide, at livet er en kamp, hvori kun de stærkeste overlever, og at folk i det brutale klima skal konkurrere for at vinde, eller hvert fald for at overleve. Den filosofi manglede videnskabelig basis, men mange folk, som ikke levede efter religiøse moralske værdier, begyndte at se hensynsløshed, brutalitet og ondskab som normalt. De ignorerede det faktum, at religiøse moralske værdier kræver dyder som medfølelse, affektion, forståelse, selvofring, solidaritet og fælles støtte mellem individer og samfund. De, som brutalt undertrykte andre, påstod et videnskabeligt grundlag for deres grusomhed og altså at den brutalitet, de udførte, kunne retfærdiggøres. Disse falske påstande og fordomme var selvfølgelig et forfærdeligt bedrag. Denne bog afdækker hele sandheden om disse fejl og udstiller, med detaljerede bevis, den fare, som socialdarwinismen og dens perverterede propaganda udgjorde.

Om forfatteren

Forfatteren, som skriver under forfatternavnet Harun Yahya, blev født i Ankara i 1956. Han studerede kunst ved Istanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har forfatteren udgivet mange bøger om politiske, trosrelaterede og videnskabelige spørgsmål. Stort værdsat i hele verden har disse værker været instrumenter, der har hjulpet mange med at vende tilbage til deres tro på Gud, og mange andre har fået en dybere indsigt i deres tro. Harun Yahyas bøger taler til alle slags læsere, uanset alder, race eller nationalitet, for de fokuserer på et mål: at udvide læserens perspektiv ved at opfordre ham eller hende til at tænke over en række kritiske spørgsmål, såsom Gud eksistens og hans Enighed, og til at leve efter de værdier, Han har fastsat for dem.